

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

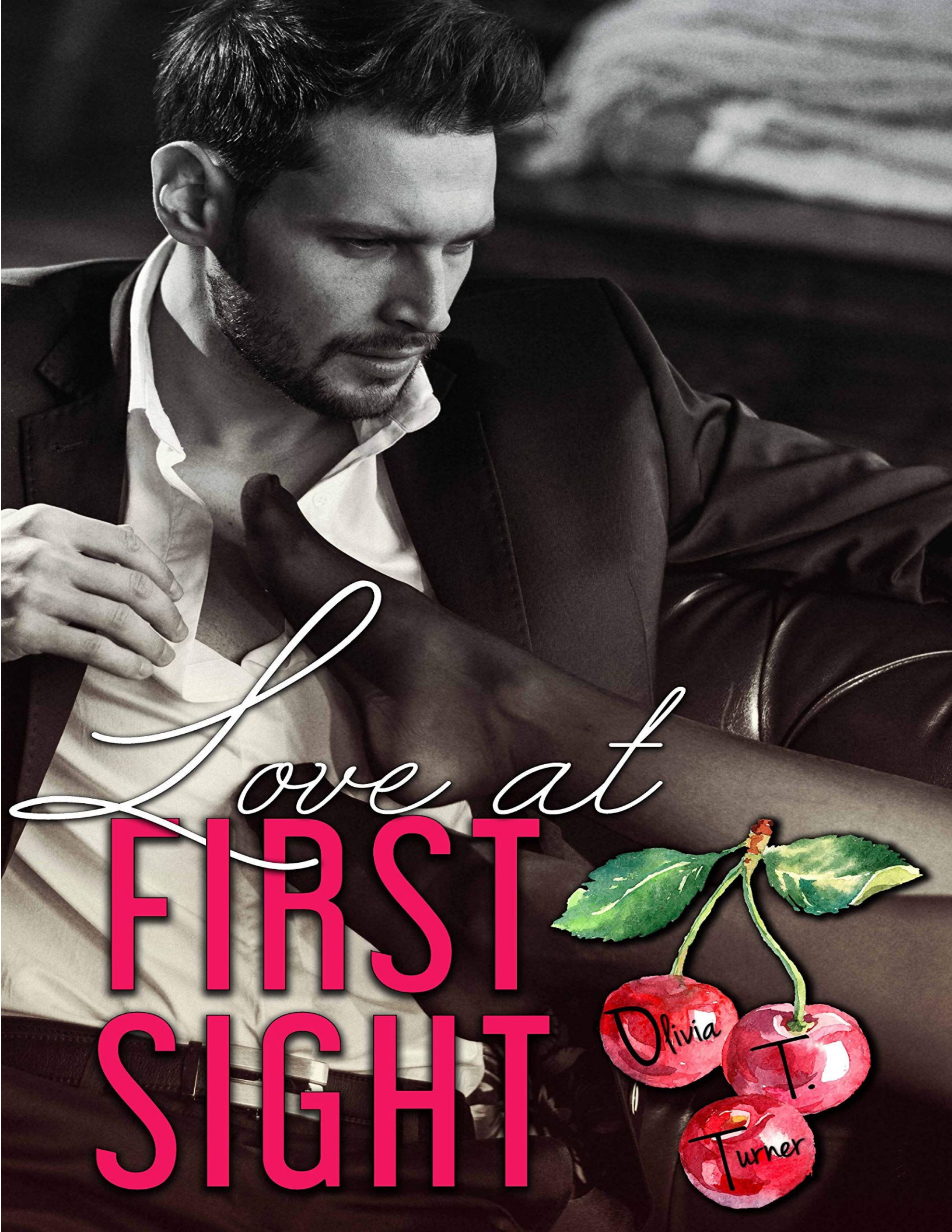
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Love at
**FIRST
SIGHT**

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

*Kitap Kulübü'nden Cassandra için,
zaman edebi bir şeyler seçeceğini söyleyen, sonra da en kirli kitapları
seçen.*

BİRİNCİ BÖLÜM

Eli

"VAY CANINA, BU ŞİMDİYE KADARKİ EN KÖTÜ ÇEYREKTİ," DIYE TISLADI WESTİN. Üç aylık raporu konferans masasına bıraktı. "Çok teşekkürler, Nolan. Umarım buna değmiştir."

Nolan masanın diğer tarafında kollarını kavuşturmuş sırtıyor, kravatı kalın boynundan sarkıyor. "Öyle olduğunu söylersem kızacak mısın?"

"Sapkın eğlenmeniz siz ve Arya için buna değmiş olabilir ama bu şirkete zarar verecek. Bu yüzden bazı personelin işine son vermek zorunda kalabiliriz."

Biz dört Cline kardeş, konferans masasının etrafında sessizliğe gömüldük. *Cline Investments, Real Estate, & Holdings* ya da kısaca Cline Corp'u devraldığımızdan bu yana geçen beş yıl içinde tek bir çalışanımızı bile işten çıkarmadık. Babam gurur duyardı, ta ki şimdiye kadar. Bize hep şunu telkin ederdi: 'Bu insanlar ve ailelerinin geçim kaynaklarını size emanet ediyor. Bu güveni onurlandırmak ve onlara iyi bakmak için elinizden geleni yapmalısınız.'

Görünüşe göre Nolan, Bay Brown'ın iki ay önceki hayır galasında bunu düşünmüyordu. Çifte kumrular özel bir oda olduğunu düşündükleri bir yere gizlice girdiler, ancak perde açıldığında Bay Brown'ın her biri

Brown'ın konukları, Nolan'ın yeni kız arkadaşını açık artırmaya çıkarılan kırmızı antika arabanın üzerinde çivilemesini izledi.

Bay Brown memnun olmadı. Çok muhafazakâr bir adam ve dokuz haneli en büyük yatırımcımız. En azından o küçük olay yüzünden bizi kovana kadar öyleydi.

"Onun büyük bir yatırımcı olduğunu biliyorum," diyor Luke, kalemini gergin bir şekilde masaya vururken, "ama işten çıkarmalar? Gerçekten mi?"

Westin raporu kendisine geri çekip bakarken iç geçirir. "Başka bir yol göremiyorum. Gelirimizin yaklaşık dörtte birini kaybettik."

"Özür dilerim çocuklar," diyor Nolan ellerini saçlarına götürerek. "Düşünemedim... Arya'nın yanında kendimi kontrol edemedim. Bana ne oldu bilmiyorum."

"Yaşlı adamın senin çıplak kıcını orada gördüğünde kalp krizi geçirmemesine hâlâ şaşıyorum," diyorum gülerek.

"Yüzünü görmeliydin," diyor Nolan kahkahalarını bastırmaya çalışırken. "Araba gibi kıpkırmızı oldu."

Westin gözlerini devirerek, "Bu çok komik," diyor. "Ama komik olmayan şey, bu saçma gösteri yüzünden iki yüze yakın kişiyi işten çıkarmak zorunda kalmamız."

Ayaklarımı masanın üzerine koyarken, "Luke'tan kurtulalım derim," diye öneride bulundum. "Pek zeki değil ve kafası futbol topuna benziyor."

Ağabeyim sağımda oturuyor ve bana ters ters bakıyor. Luke otuz yaşında ve her zaman biz Cline çocuklarının en irisi olmuştur. Dördümüz de uzun boylu ve kaslıyız ama o en büyüğümüz. Ve dalga geçmesi en eğlenceli olanımız.

Ayaklarıma tokat atarak masadan kaldırıyor ve üzerime atılarak kocaman kolunu boynuma doluyor. "Benden asla kurtulamayacaksın Eli," diye bağıyor, sanki yeniden on yaşındaymışız ve son Oreo için güreşiyormuşuz gibi beni çeğiştirirken. "Cenazende olacağım ve gömülmeden önce sana bir wedgie vereceğim. Buna ne dersin, göt herif? İç çamaşırının sonsuza kadar kıcında kalmasını mı?"

"Bırak beni!" Ellerimi taş gibi sert karnına koyup başarısız bir şekilde onu itmeye çalışırken bağıyorum. Bir heykeli yerinden oynatmaya çalışmak gibi.

"Çocuklar!" Westin yumruğunu masaya vururken sertçe bağıyor. "Bu çok önemli."

Luke isteksizce gitmeme izin veriyor ve sandalyesine yığılırken kravatını düzeltiyor.

"Tam da üstünlüğü ele geçirmek üzereydim," diyorum, tekrar otururken saçlarımı düzeltiyorum. "Üç saniye daha geçseydi o tutuştan kurtulmuş olacaktım."

Luke homurdanarak, "Üç saniye daha geçseydi bilincini kaybetmiş olacaktın," diyor. Telefonuna bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "Brooke yemekle nerede? Açlıktan ölüyorum."

"Odaklanabilir miyiz?" Westin, kafasının tepesini gibi bakarak tersliyor. "Bilançomuzda dokuz lanet rakam eksik!"

"Bir yolunu buluruz," diyor Nolan ayağa kalkıp pencereye doğru yürürken. Manhattan'daki bir gökdelenin en üst katındayız ve New York'un yaz mevsimindeki akşamüstü ışıkları buradan muhteşem görünüyor.

"Ne bulacaksın?" Brooke elinde üç pizza ve bir şişe Mountain Dew ile gelirken sorar.

Hepimiz küçük kız kardeşimize selam verdikten sonra pizza kutularına dalıyoruz ve en büyük parçayı almak için birbirimizi dirsekliyoruz. Luke soğuk kahvesini bitkiye atıyor ve ardından bardağını Mountain Dew ile dolduruyor. Siktiğimin mağara adamı.

"Bay Brown'ı yatırımcı olarak kaybettik," diyor Westin pizzasından zeytinleri koparıp kutuya atarken. "Parasını nereden telafi edeceğimizi bulmalıyız."

"Bay Brown," diyor Brooke masanın başına oturmuş bizi izlerken. "Hayır galasındaki adam mıydı o?"

Westin, Nolan'a hızlı bir bakış fırlatırken "Evet," diyor. "Kardeşin ve arkadaşının mahvettiği."

Nolan'a bakarken gülmemeye çalışıyor. "En azından kardeşlerimden birini kız yaptım."

Westin pizzasına kaşlarını çatarak, "Bu da diğer kardeşlerinin ülser olmasına yol açacak," diyor. "Ne yapacağımıza karar vermeliyiz."

"Sadece takılsak ve iş ya da para hakkında konuşmasak olmaz mı?" Brooke siyah saçlarıyla oynarken şöyle diyor. "Siz hep çalışıyorsunuz! Aile buluşmalarımızı bir konferans salonunda yapmak zorunda olmamız sizce de tuhaf değil mi? Ailemi görmek için iş kıyafeti giymek zorunda kalmak istemiyorum."

"*Bu iş kıyafeti mi?*" Gömleğinden taşan göğüs dekoltesini işaret ederek soruyorum.

"Öyle," diyor sırıtarak. "Arkadaşlarımla ne giydiğimi görmelisin."

Westin başını sallar. "Lütfen iştahımızı kaçıрма, Brooke."

"Yine de," diyor kollarını kavuştururken. "Ailemi sadece fazla mesai yaptıkları zaman görebiliyorum. Bu bir şey."

Westin bir dosyayı karıştırıyor ve bir çek çıkarıyor. "İşte bu yüzden hâlâ buradayız," diyor çeki kadına uzatırken. "Üç aylık temettü çekiniz."

Brooke görene kadar çok . "Sanırım yazıcı buraya sıfır koymayı unutmuş."

Babamız beş yıl önce vefat ettiğinde yatırım şirketini bize bıraktı ve hepimiz eşit hissedarız. Dört oğlan tam zamanlı çalışıyor ama Brooke daha çok aktris olmak isteyen sanatsever bir tip. Arada bir bize yemek getirir ve çekleri toplar.

Westin hâlâ başını sallayarak, "Bu Nolan ve Arya'nın doğaçlama gösterisinden," diyor.

"En azından yeni bir baldızımız oldu," diyor Nolan'a gülümseyerek. "Ve Nolan'ın da bir karısı oldu. Buna değer, değil mi? Yeni bir aile üyesi edinmek. Bu paha biçilemez!"

"Aslında fiyat her biri için on beş milyondur," diye mırıldandım. Westin ve Luke onaylarcasına başlarını sallarken Nolan ve Brooke bana kaşlarını çatıyor.

"Hayallerinizdeki kızı bulmanız anlamına gelecekse her biriniz için on beş milyon doları memnuniyetle öderim."

"Teşekkürler," diyorum gülerek ona. "Hayali paranızı bu hayali kızlara harcadığınız için."

Brooke kızgın bir ifadeyle, "Her biriniz için dışarıda biri var," diyor. "Burada kilitli kalmakta ısrar etmeniz ve onu bulmayı denemeyi reddetmeniz, onun dışarıda olmadığı anlamına gelmez."

"Evet, oralarda bir yerde," diyorum sırtarak, "Westin için dünyanın en anal kızı ve Luke için bir ortaçağ barında çalışan bir kadın var."

"Ve ne?" Luke alaycı bir tavırla soruyor. "Dünyanın en sinir bozucu kızı senin için dışarıda mı?"

"Bu adamlara ayarlayabileceğin başka arkadaşın var mı?" Nolan soruyor. "Ne kaçırdıklarını bilmiyorlar."

"Kaçırdığımız şey," diyor Westin, "üç aylık hesap tablomuzda yüz on yedi milyon dolar."

"Hayır," diye cevaplıyor Brooke. "Eksik olan şey aşk."

"Luke'ta eksik olan şey bir beyin." Luke pizzasını yere bana saldırdı. "Kahretsin!" Ayağa fırlayıp aramızdaki sandalyeyi çekiştirirken gülüyorum.

"Bir sandalye kıcını tekmelememi engelleyemez," diyor sırtarak. Nolan, Westin ve Brooke izlerken pizza dilimlerini rahatça yiyorlar. Beni ve Luke'u yıllar boyunca o kadar çok kavga ederken gördüler ki bu artık normal bir şey haline geldi.

Benden daha iri ve genellikle hep kazanıyor, ama mağara adamını kışkırtmaktan kendimi alamıyorum. Çok kolay ve çok eğlenceli.

Homurdanarak sandalyeye bir tekme attı ve sandalye dönerken beni masaya yapıştırdı.

"Dikkat et!" Yağlı avucunu ağzıma dayayarak homurdandım. "Bu üç bin dolarlık bir takım elbise!"

Ön kolunu şakağıma bastırırken beni açık pizza kutusunun üzerinde yuvarlıyor. "Benimki dört bin değerinde seni ucuz piç."

"Artık değil," diyorum gülerek onu Mountain Dew bardağının üzerine yuvarlarken.

"!" diye bağırıyor paltosunu ıslatırken.

Birbirimizle güreşiyor ve canımızı acıtacak kadar sert ama sadece oyun oynadığımızı bilecek kadar yumuşak yumruklar atıyoruz.

"Bay Brown!" Westin şaşkınlıkla söylüyor.

Luke ve ben hemen durup kapıya bakıyoruz. Bay Brown orada durmuş, yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle olanları izliyordu.

"Bu bir hataydı," diyor görüldüğü kadar hızlı bir şekilde ortadan kaybolmadan önce.

"Bekle!" Westin onun peşinden koşarken bağırır.

"Bırak beni!" Luke'un kocaman bedenini göğsümden itmeye çalışırken ona fısıldayarak bağırıyorum. Nolan ve Brooke koridorda gözden kaybolurken o da üzerimden atlıyor.

Beşimiz, sabırsızlıkla asansörün gelmesini bekleyen Bay Brown'a yetişiyoruz. Westin kalması için ona yalvarıyor.

"Buraya gelmemeliydim," diyor asansör kapılarının üzerinde yükselen rakamlara bakarken.

"Sizi gördüğümüze çok sevindik Bay Brown," diyor Westin sesinde bir panik havasıyla. "Bir kez daha, ziyafetiniz *üzücü* faktörler yüzünden mahvolduğu için ne kadar üzgün olduğumu belirtmek isterim."

"Üzücü faktörler mi?" Bay Brown arkasını dönüp Nolan'ı işaret ederken tersliyor. "O yaptı! Arabamda... cinsel ilişkiye girdi!"

Nolan gergin bir şekilde çenesini ovuşturmaya başladı. "O sırada sessiz müzayedenin çoktan bitmiş olduğunu belirtebilir miyim, yani teknik olarak seks yaptığımda araba senin değildi."

Bay Brown dehşete düşmüş
görünüyor. Westin, Nolan'a
bir bakış atar.

"Nolan'ın söylemeye çalıştığı şey çok talihsiz bir durumdu," diye devam ediyor Westin diplomatik bir şekilde. "Sizin muhteşem galanızın olduğu gece sırlıslıkla aşık oldu ve kendini kontrol edemedi. Siz ve Bayan Brown daha gençken nasıl olduğunu hatırlıyorsunuz, değil mi?"

Buruşuk yanaklarına bir kızarıklık gelirken "Biliyorum," diyor. "Sanırım hepimizin kirli sırları var. Bayan Brown ve ben evlilik yeminlerimizi etmeden önce el ele tutuştuk. Çok erotikti."

"Gördün mü?" Ben gülmemeye çalışırken Westin diyor ki.

"Demek istediğim buydu." Asansör geldi ve kapılar bir *ding* sesiyle açıldı.

Westin arabanın önüne atlayarak Bay Brown'ın çıkışını engelliyor. "Bu gece bize gelmenizin bir nedeni vardı, neydi o?"

Yere bakarken iç geçiriyor. "Buraya geldiğimde siz beyefendiler hâlâ iş başında olsaydınız, tekrar düşünürdüm diye düşündüm."

"Yatırımlarınızı bize emanet etmeyi tekrar düşünün?"

Gergin ve çelişkili görünüyor. "Yeni yatırım yöneticilerimin getirileri en hafif tabirle çok düşük. Gerçek şu ki, siz dördünüz bu işin en iyisisiniz."

Westin'in gözlerinde o bakış var. Büyük bir satışı kapatmak üzereyken her zamanki sert bakışı. "Bunu telafi etmek için ne yapabiliriz Bay Brown? Nasıl bir şans daha elde edebiliriz?"

Bunu düşünürken vücudu kaskatı kesiliyor.

"Peki," diyor ceketinin altıyla oynarken. "Firmanızın profesyonelliğe bağlı olduğunu bildiğim sürece."

Bay Brown konferans salonuna doğru yürümeye başlarken Westin başını sallayarak, "Öyle," diyor. Hepimiz onu takip ediyoruz. "Böyle bir olayın bir daha yaşanmayacağına dair garanti vermek isteriz. Profesyonelliğe kesinlikle bağlıyız."

Bay Brown konferans odasının girişinde donakaldı. İçeri bakarken yutkundum. Masanın üzerinde pizza, ters çevrilmiş bir sandalye, her yere saçılmış kağıtlar ve masadan yere damlayan Luke'un Mountain Dew'u ile tam bir karmaşa.

"Biz de bunu üzereydik," diyor Nolan yutkunarak.

Brooke devreye girdiğinde Bay Brown bize ikinci bir şans vermemeye karar vermiş gibi görünüyor. "Kardeşlerim çok sıkı çalışıyor ve birlikte iyi iş çıkarıyorlar ama yine de kardeşler. Cline Corp'ta bir anlaşmazlık olduğunda yönetim ofislerinde olan budur. Erkekler erkektir, değil mi?"

Her birimize kaşlarını çatarak bakarken iç geçiriyor.

"Bu hafta sonu kulüpte bir golf turnuvası, kokteyl partisi ve akşam yemeği düzenliyorum," diyor sonunda.

"Gitmeyi çok isterim!" Westin yüzünde kocaman bir gülümsemeyle

"Çok isterim" diyor.

"Dörtlü grubumda iki kişilik yerim var. Oğlum, ben ve umarım siz ikiniz."

Tanrı'ya şükür bunun için tarih yok.

"Golfü seviyorum!" Westin yalan söylüyor. Bu sporu daha önce hiç oynamamış ama bu işe kendini ne kadar adadığını bildiği için Cumartesi gününe kadar günde yirmi saat antrenman yapacak.

"Hayır," diye tersledi Bay Brown. "Onu istiyorum." Nolan kendisine işaret edildiğinde yutkunur. "Ve onu."
Şimdi yutkunma sırası bende. Yaşlı adam beni işaret ediyor.
"Neden onlar?" Westin yüzünde endişeli bir ifadeyle soruyor.
"Çünkü dördünüz arasında en profesyonel olmayan ikisi onlar," diyor.

Luke bir kahkaha attı.

Nolan bile buna itiraz edemez, ama ben? Ben ne halt ettim?

"Gerçekten mi efendim?" Biraz öfkelendiğimi hissederek soruyorum. "Luke'un kafasını gördünüz mü? Bu açıdan futbol topu gibi görünmüyor mu? Luke arkayı dön."

Luke bana ters ters bakıyor. Sanırım bunun bedelini daha sonra ödeyeceğim. "Ne demek istediğini anlıyorum," diyor Bay Brown Luke'un yüzüne bakarken.

"Ama en azından gömleğinde bir dilim sucuk yok."

"," diye fısıldıyorum yere baktığımda ve sol göğüs kasıma yapışmış bir sucuk dilimi görüyorum.

"Siz iki zavallı, Cumartesi günü beni profesyonelliğinize ikna edebilirsiniz, işimi Cline Corp'a iade edeceğim."

Bay Brown asansörlere dönerken Westin'le göz göze geldik. Bir şansımız var. Tek yapmamız gereken soğukkanlılığımızı korumak, golf toplarına vurmak ve esprili hikâyeler anlatmak ve o dokuz figür bir kez daha bizim olacak. Ve en önemlisi, hiçbir çalışanımızı işten çıkarmak zorunda kalmayacağız.

"Beyefendi," diyor Bay Brown düğmeye bastığında ve kapılar hemen açıldığında. "Cumartesi günü ikinizle kulüpte görüşeceğim. Sabah *tam* 8:30'da. Sakın geç kalmayın."

Asansöre doğru yürüyor ve kapılar kapanırken bize sert bir bakış atıyor.

"Bunu mahvedemezsiniz!" Asansör Bay Brown'ı götürürken Westin tükürür.

"Gerçekten bunu edeceğimizi mi düşünüyorsun?" Tişörtümden bir dilim sucuk çıkarıp ağızma atarken soruyorum.

Westin felç geçirmek üzere gibi görünüyor.

"Kokteyl partisi, ha?" Brooke heyecanlı görünüyor. "Bunun için bir randevuya ihtiyacın olmalı. Benim bir kızım var-"
"Hayır!" dördümüz de aynı anda çığlık atıyoruz.

İKİNCİ BÖLÜM

Carrie

"BİR ŞOFÖRE İHTİYACIN OLACAK," DEDI PATRONUM, RASTGELE BİR sopayı çantamdan çıkardım. "Ve bu da üç tahta."

"İhtiyacı olursa biraz odun veririm," diye fısıldıyor adamlardan biri nefesinin altından ve üç sürüngen gülüyor.

Golften nefret ediyorum.

Ve yeni patronum ve onun iki sapık arkadaşıyla golf oynamaktan daha kötü olan tek şey, lanet olası bir Cumartesi günü oynamak.

Şirkette yeniyim ve Bay Miller'ın beni bu yardım turnuvasında golf partneri olarak seçmesinin tek nedeninin dar şortumla beni süzmek olduğunu biliyorum. Gitmek istemesem de başka bir seçeneğim yoktu. Miller A.Ş.'de sadece iki hafta çalıştıktan sonra nasıl hayır diyebilirdim ki?

Vuruşumu düzeltmek için kollarını arkamdan sarmaya çalışırsa, sopamı alnına saplayacağım.

Daha üçüncü delik ve şimdiden sabrım tükendi. Eğer Edgar, Barney ya da Raymond'un her atıştan önce golf toplarını fırçalarken birbirlerinin toplarını yıkamakla ilgili şakalarını bir kez daha duymak zorunda kalırsam, *gerçek* tekmeleyeceğim.

Sopamla tee'ye doğru yürürken Barney, "Bakalım sert bir şaftla neler yapabiliyorsun," diyor.

Patronum Edgar, yıpranmış yüzünde ürpertici bir sırıtışla, "Sadece yumuşakça kavra," diyor, "ve yumuşakça okşa."

Aman Tanrım. Bu adamlardan nefret ediyorum. Hem de çok.

Eğilip tee'yi çimlere batırırken dilimi ısıyorum. Ergen çocuklardan beterler, topu yerleştirirken kıcıma fısıldıyor ve kıs kıs gülüyorlar.

Olabildiğince hızlı bir şekilde ayağa kalkıyorum ve başka bir boktan sürüşü serbest bırakmak için sıraya girmeden önce onlara bir bakış atıyorum.

Raymond, "Bacaklarınızı açmak isteyeceksiniz," der ve diğer iki sapık gülmeye başlar.

Sadece eve gitmek istiyorum.

Aptal top tee'den düşüyor ve onu tekrar takmak için eğilirken lanet ediyorum. İşte o zaman bir *klik* sesi duydum.

Kafamı çevirdim ve patronumun telefonunu golf çantasına soktuğunu gördüm. Gerçekten klas. Sanırım bu adamlar "Ben de" hareketini duymamışlar. Şaşırdım çünkü bu hareket onlar gibi sürüngenler yüzünden ortaya çıktı.

Golf topuna ilk kez üç gün önce atış poligonunda vurmuştum, bu yüzden vurduğumda topa nişan alabileceğimi düşünmek için bir neden yok. Yine de birkaç metre kalın ağaç gövdesine doğru nişan alıyorum.

"," diye fısıldadım. "Lütfen bunu gerçekleştir."

Topa olabildiğince sert vuruyorum ve top tee'den uçup tam hedeflediğim yere düşüyor. Top bir ağaç gövdesine *çarpmıyor* ve uçarak oyun doğru geri geliyor. Hepsi yolumdan çekilirken .

"Tüh," diyorum sırtarak arabaya geri dönerken. Onlar bana şok içinde bakarken sopayı yeni çantama geri koyuyorum.

Barney alaycı bir kahkaha atarak, "Topa *bu* şekilde vurman gerekiyor," diyor.

Raymond, Bay Miller'a sırtarak, "Sanırım o sopanın sapı onun için çok uzun," dedi. "Kısa bir şaft kullanabilirmiş gibi görünüyor. Muhtemelen bu yüzden Edgar'la birlikte."

Edgar'la mı?! Tanrım, bu adamların nesi var böyle? Ben ofisteki yeni satış elemanıyım, onun eskortu değil.

Üçü başlama vuruşunu yaparken ben golf arabasında oturuyorum. En iyi top oynuyoruz, yani bütün gün Bay Miller'ın topu nereye düşerse oradan vuracağım.

Topu uzaktaki göletin yakınına düşüyor ve arabaya binerken küfrediyor. Ben sadece ördeklerin yanına gideceğimiz için mutluyum. Bu korkunç günün birkaç dakikasını öldürür.

"Golf maçları ne kadar sürer?" Yol boyunca topumuza doğru ilerlerken soruyorum.

"Öncelikle, bu bir golf *maçı* değil," diyor gülerek ve ben onu hızla giden arabadan itmemek için kendimi zor tutuyorum. "Bu bir golf *oyunu*."

Her neyse.

"Ve normalde yaklaşık dört saat sürüyorlar."

Dört saat mi?!? Neredeyse kusacaktım.

"Ancak turnuvalar genellikle bundan daha uzun sürer" diye ekliyor. "Yani, belki beş civarı?"

Göletteki ördeklere bakarken midem bulanıyor. Biz yaklaşırken havalandıklarına göre onların bile daha iyi bir yeri var.

"Yani altı gibi evde olurum?" Arabayı suyun yanına park ederken umutla soruyorum. Chester'ı evde uzun süre bırakmayı gerçekten sevmiyorum. Zavallı yavru bu sabah hastaydı.

"Sabah altı desek daha doğru olur," diyor arka taraftaki çantalarımıza doğru yürürken. "Bu akşam yemeğe kalıyoruz. Sen benim eşimsin."

Sopasını çıkarışını izlerken arabada yediğim granola bar aklıma geliyor.

"Bu atış için üç demir kullanmak isteyeceksin," diyor topa doğru yürürken.

Üç demirin ne olduğunu bile bilmiyorum ve gerçekten umurumda değil. Sadece eve gidip hasta köpeğimle ilgilenmek istiyorum. Buna ihtiyacım yok.

Çantasından çıkan iPhone'unun köşesini gördüğümde çenem sıkılmış ve nabzım öfkeyle hızlanmıştı. Atışını sıraya koymakla meşgulken, deliğe olan mesafe ve rüzgârın yönü hakkında saçmalarken onu kapıp fotoğraflarına doğru ilerliyorum.

Karşıma çıkan ilk resim bebek mavisini şortumla domalmış kışım.

Sopasını savurur savurmaz, telefonunu göletin ortasına fırlatıyorum. Bir *gümbürtüyle* kayboldu.

Alacağın bu, sapık.

"O da neydi?" diye soruyor gölete bakmak için arkasını döndüğünde. "Sanırım bir ördek. Harika bir atıştı efendim!"

O topuna dönüp gururla bakarken ben yüzümde kocaman heyecanlı bir gülümsemeyle etrafımda zıplıyorum. "Oldukça iyiydi.

"Sıra sende," diyor ben sopamı sıkarken, bunun her saniyesinden nefret ediyorum. En azından güzel bir gün, ama bu aynı zamanda bronzluğumun yarın korkunç görüneceği anlamına geliyor.

Topa elimden geldiğince iyi vuruyorum, ki nereye gittiğini düşünürsek bu oldukça utanç verici. Bay Miller arabaya geri dönerken dünyada yatay vuruş yapabilen tek golfçü ben miyim diye merak ediyorum.

"Yetişirim," diyorum el sallayarak. "Ben topumu bulmaya gidiyorum."

Omuz silkiyor ve Barney ile Raymond'un vuruştukları yere doğru gidiyor.

Gitmeliyim. Sürüngen kıcımın fotoğrafını çekti!

Ama yapamayacağımı biliyorum. Niteliklerimin üstünde olan bu işi bulmam dört ayımı aldı ve paraya çok ihtiyacım var. Bir yaşındaki Fransız Bulldog köpeğim kanser ve veteriner faturaları birikiyor. Düşündükçe gözlerim doluyor.

Telefonumu çıkarıyorum ve komşuma mesaj atıp onu dışarı çıkarmasını istemeden önce birkaç sevimli fotoğrafına bakıyorum. Bazen birbirimize yardım ederiz. Jody tam zamanlı çalışan bekar bir anne, bu yüzden kendisi koştururken her zaman birkaç dakikalığına bir çocuğa bakmamı istiyor. Benim için sorun değil. Çocuklarını seviyorum ve bu sayede arada bir kendimi suçlu hissetmeden ondan yardım isteyebiliyorum.

Sorun değil, mesaj atar. İyi eğlenceler ve bir erkek arkadaşla tanışmaya çalışın!

Telefonumu cebime geri koyarken iç çektim. Burada bir erkek arkadaş mı var? Evet, doğru. Hiç ilişkim olmadı ve şimdi başlayacağımı da sanmıyorum. Özellikle de bu üç sürüngen tarafından kuşatılmışken. Eğer bir şey varsa, beni erkeklerden sonsuza dek soğutacaklar.

Ağaçların arasında yürüyorum, topumu ararken yaprakları ve dalları tekmeliyorum. Tam orada, ama bu anı biraz uzatıyorum. Patronuma bakıyorum ve bir iniltiyle başımı geriye atıyorum.

Üçünün de şimdiye kadar gördüğüm en büyük puroları yaktığını görüyorum. Tam daha kötüsü olamaz diye düşünürken, bir duyuma daha saldırıyorlar. Yeni kesilmiş çimenler ve çam ağaçları yerine bütün gün o yoğun puro dumanını koklamak zorunda kalacağım.

Keşke eve gidebilseydim. Keşke biri beni bu korkunç günden kurtarsaydı.

İlk delikte başlayan dörtlü gruba göz atıyorum ve uzun boylu, kaslı bir adamın vuruşunu çalıştığını görünce nefesim kesiliyor. Golfü sevdiği için zaten ona karşı bir grevi var, ama o geniş omuzlar ve kalın kollar bunu görmezden gelmeye izin verecek kadar güzel.

Yirmili yaşların sonu otuzlu yaşların başında görünen kendi yaşlarında iki adam ve daha yaşlı bir adamla birlikte.

Bir ağacın arkasına gizleniyorum ve o duyamadığım bir şey söylerken aval aval ona bakıyorum. Keskin çenesinin hareketleri tüylerimi diken diken ediyor. İşte bu, içinde olmak istemeyeceğim bir dörtlü. Ya da belki ikili daha iyi olurdu. Sadece ben ve o.

Yaşlı adam sallanırken gözlerimi ondan alamıyorum. Şimdi sıra onda. Topu yerleştirmek için eğildiğinde kıcını gördüğümde sertçe yutkunuyorum. Ona aval aval bakarken, patronum bana aval aval baktığı için sinirlenmemdeki ironi gözümünden kaçmıyor. Bu bir çifte standart ama umurumda değil. Ben bakıyorum.

Güçlü bacaklarını ayırarak dik duruyor ve kaslı sırtının V şeklini gördüğümde kalbim hızla çarpıyor. Sanırım golf *o kadar* da kötü değil.

Sert bir vuruşla topu suya çarptırdı.

Omuz silkerek arabasına doğru yürümesini izlerken sırtıyorum. Belki o da golfü kadar seviyordur.

"Carrie!" Bay Miller sahanın karşısından bağılıyor.

Ona döndüğümde kollarını açmış, dudaklarından bir puro sarkıyordu, sanki "Ne yapıyorsun lan?" der gibiydi.

Hemen topumu alıp ona göstermek için havaya kaldırıyorum ve arkamızdaki dörtlü sabırsızlıkla vuruş yapmayı beklerken koşarak yanlarına gidiyorum.

"Siz vurdunuz mu?" Yüzümden yoğun bir duman bulutu sallamak zorunda kalsam şimdi biraz daha iyi hissederek soruyorum.

Raymond sanki çok etkilenecekmişim gibi sırıtarak, "Tam yeşilin üzerine," diyor.

"Toplarını her zaman deliğe yaklaştırıyor," diye ekliyor Barney homurdanarak, "ama deliği bir türlü bulamıyor."

Hepsi kıkırdarken Raymond, "Yağmur yağdıktan sonra bulabilirim," diyor. "Her zaman *ıslak* bir delik bulabilirim."

Gözlerimi devirebilmek için güneş gözlüklerimi taktım.

"Gidelim Carrie," diyor Bay Miller arabamıza doğru yürürken.

"Sen Edgar," dedi Raymond. "Ben onunla green'e kadar yürüyeceğim. Vuruşu için birkaç ipucum var."

Oh, harika.

Bay Miller ve Barney uzaklaşır uzaklaşmaz bir şeyler olduğunu anladım. Bana döndüğünde ellerini ovuşturuyordu.

"Merak ediyordum da Carrie," diyor etrafına endişeyle bakarken. "Benzer bir düzenleme isteyen arkadaşların var mı?"

Ona boş boş bakıyorum. "Ne anlaşması?"

"Edgar'la aranızdaki gibi."

"Oh," diyorum başımı sallayarak. "Bekle. Ne?"

İsteksizce devam ederken beyaz eldiveniyle oynamaya başlıyor. "kira ve faturaları ödediğim bir şeker baba durumu..."

"Ne için?" Ona tiksintiyle bakarak söylüyorum. Bu sürüngene bunu söyleteceğim.

"Cinsel iyilikler için," diye sonunda.

"İğrenç," diyorum dehşet içinde ona bakarken. "Bay Miller'la ben mi?"

Kusun."

Adımlarını hızlandırırken alt dudağını ısırtıyor.

"Sana böyle mi söyledi?" Ona yetişmek için acele ederken soruyorum. Gözlerimin içine bakmıyor. "İkinizin bir anlaşma yaptığını söyledi."

"Aman Tanrım!" Onu hışım ile geçip kalbim küt küt atarak Bay Miller'a doğru ilerliyorum. Onu *öldürmek* istiyorum.

"Bu adamlara senin fahişen olduğumu mu söyledin?" Golf çantasının içine bakarken tısladım.

Gözleri kararıyor ve kolumu biraz fazla sert bir şekilde tutarken kaşlarını çatıyor. "Kendine dikkat et, genç bayan. Ben öyle bir şey demedim."

"Bir olduğunu söylemiştin! Ne anlaşması?"

"Benim için çalışıyorsun ve sana ödeme yapıyorum," diyor ve sonunda beni bırakıyor. "Bazı insanlar bunu bir anlaşma olarak tanımlar."

"Onları anlaşmanın *cinsel içerikli* olduğuna inandırmışsın." Ew. Bunu ğürmeden söyleyemiyorum bile.

"Oh, *lütfen*," diyor golf sopasını çıkarırken. "Raymond doğrulanabilir bir aptal. Her zaman büyük sıçramalar yapıyor."

Kalbim hâlâ çarpıyor ama rüzgâr yelkenlerimden çekildi.

"Siz Miller A.ř.'nin bir alışanırsınız Bayan Rivers ve bu bir iş etkinliği. şimdi yüzünüzdeki o atık kaşları hemen atıp glmseyeceksiniz yoksa kovulursunuz. Anladınız mı?"

Ona bu işi nereye sokabileceğini söylemek istiyorum ama yapamıyorum. Chester aklıma geliyor ve üzere olan gzyaşlarımla savaşmak zorunda kalıyorum. Kpeğimi kaybetmek istemiyorum.

Sahip olduğum tek şey o.

Derin bir nefes çekiyorum ve başımı sallıyorum. "Evet efendim," diyorum muhtemelen beni dengesiz gösteren zoraki bir gülümsemeyle.

"Güzel. şimdi sopanı al ve benimle topumuzun başında buluş."

Arkasını döndüğünde hangisinin benim golf sopam olduğunu bulmaya çalışıyorum. "Ya Carrie?"

"Evet, efendim?"

"Telefonumu gördün m?"

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Eli

"İYİ VURUŞ, NOLAN!" KARDEŞİMİN GOLF TOPU HAVALANIRKEN BAY BROWN İŞİLDİYOR. kışına roket bağlanmış gibi çim sahanın ortasına doğru ilerliyor. "Eli, sıra sende."

Bu üçüncü delik ve puanım şimdiden neredeyse yaşıma yüksek. Golften nefret ediyorum.

Ama parayı severim, bu yüzden buradayım.

Bay Brown'ın oğlu Gabriel sırtarak, "Görüyorsunuz ya, golfün püf noktası park yerinde değil çimenlerin üzerinde oynamaktır," diyor.

Tişörtümü toprağın içine iterken bir kahkaha atıyorum. Şaka yapıyor. Suyu girdim ve sonra bir adamın arka bahçesine girdim, otoparka *değil*.

Normalde Gabriel gibi bir vakıf fonu bebeğine sopasını nereye sokabileceğini söyledim ama Nolan ve ben bugün profesyonelliğe bağlıyız.

"Siktir!" Topa vurduğumda çılgınlık ve top ağaçlara doğru yönelip birkaç *takırtıyla* kayboluyor. Değersiz sopamı dizimin üzerine eğmemek için kendimi zor tutuyorum.

"*Hmmm*," diye mırıldanıyor Bay Brown yüzünde onaylamayan bir ifadeyle.

"Kardeşim çok tutkulu bir adamdır," diyor Nolan hemen, beni korumaya çalışarak.

"Tutku Tanrı içindir," diyor Bay Brown gökyüzüne hızlı bir bakış atarak. "İş hayatında başarılı bir adam sabır, sakinlik ve yılmayan bir el gerektirir."

"Aynen yle, babalık," diyor yalaka Gabriel. "Nasıl yapıldığını izle, Eli."

Gabriel'in çim sahaya mükemmel bir top vuruşunu izlerken çenem sıkılıyor. Nolan'ın birkaç metre gerisine düşüyor.

"İyi atış!" Nolan ellerini çırparak şöyle diyor.

Sanırım buradaki tek yalaka Gabriel değil.

Bay Brown sıradaki vuruşu yapıyor ve top gidiyor... ah, kimin umurunda? Bu bok için ne kadar zaman kaldı ki?

Arabaya bindiğimizde Nolan, "Sakin ol," dedi. "Gösteri yapıyorsun."

"Gösteri mi yapıyorum?" Ona inançsız bir bakış fırlatarak söylüyorum. "Buradayız çünkü *sen* bir gösteri yaptın, unuttun mu? Bay Brown'ın arabasında küçük-"

"Ne olduğunu biliyorum," diye tersledi. "Sadece sakin ol. Topu çimlere vur."

"*Deniyorum*, Nolan!" Tanrım, bugün herkesin nesi var böyle?! "Ormanı hedeflediğimi mi sanıyorsun?!"

Arabayı ağaçların arasında sürerken i geçiriyor. "Git topunu bul ve birkaç derin nefes al. Bu hiç iyi gitmiyor."

"Bunu *biliyorum*!" Hareket halindeki arabadan atlarken tıslıyorum.

Mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş topuna doğru giderken başını sallıyor.

Ormana doğru yürürken, aptal topumu ararken taşları ve yaprakları tekmelerken, ayrılmak için bir bahane düşünmeye çalışıyorum - belki dairemde bir sızıntı ya da acil bir lobotomi -.

"Oh!" kadınsı bir ses nefes nefese. "Beni korkuttun!"

Ağaçların arasında duran, etrafındaki parlayan aurasıyla muhteşem bir Yüzüklerin Efendisi elfine benzeyen ama sivri kulakları olmayan onu gördüğümde gözlerim fal taşı gibi açılıyor.

"Bu topları daha küçük yapabilirler miydi?" soruyor bir dalın altına eğilirken. "Ormanda en son bu kadar çok zaman geçirdiğimde sekiz yaşındaydım ve babam bizi kampa götürmüştü."

Kalbim göğsümde hızlı bir şekilde gonga balyozla vuran biri gibi çarparken huşu içinde ona bakıyorum. O mükemmel. Onu istiyorum. Ona *ihtiyacım* var.

Biçimli, kadınsı kalçalarını gösteren bebek mavisi şortuna bakarken sertçe yutkunuyorum. Bacakları *günlerce* uzuyor ve omuzlarına dalga dalga dökülen sarı saçları içinde boğulacak kadar yumuşak görünüyor.

"Hadi bir anlaşma yapalım," diyor ve bacaklarımın gücünü alan ısıltılı bir gülümsemeyle bana bakıyor. "Ben senin topuna göz kulak olurum, sen de benimkine göz kulak ol."

Artık sadece tek bir şeye bakıyorum. Onun vücudu. Golf topunu siktir et, gözlerimi onun tatlı kıvrımlarından ayırmayacağım.

"Bir Tit-listem var" diyor.

"Sanırım Titleist diye telaffuz ediliyor." *Kahretsin*. Ona sadece beş kelime söyledim ve hepsi de erkek laflarıydı.

"Bu daha mantıklı," diyor gülerken. "Taşakların neye benziyor?"

Kaşımı kaldırıyorum ve yanaklarına pembe bir allık sürünürken kıkırdamaya başlıyor.

"Golf topunun markası ne?" demek istemiştım.

Cevabımı bekliyor ama ben konuşamıyorum bile. Mavi gözlerine bakarken her yerim karıncalanıyor. Bu kız beni *sersemletti*.

"Golf oynuyorsun, değil mi?" diye soruyor şakacı bir sırıtışla. "Yoksa bu ormanda mı yaşıyorsun? Ağaç evde mi yoksa yeraltı ininde mi? Bana bir ağaç ev adamı gibi göründün."

Zekice ya da esprili bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama sadece acınası bir hırıltı çıkıyor.

"İşte bir tane!" diyor eğilip bana muhteşem bir manzara sunarken ve bir top alıyor. "Ah, kahretsin. Bu bir Callaway."

"O benim," diye homurdandım bana gösterirken. "Ama istersen sende kalabilir."

"Carrie!" bağılıyor arkasından biri. "Hadi gidelim!"

"Patron arıyor," diyor gözlerini devirerek. "Gitmem gerek. Sonra görüşürüz Callaway."

Topu bana fırlattı ve o ben yakaladım. Ormanın dışına, hayatımın dışına.

Kardeşimin sesi beni gerçekliğe geri döndürdüğünde, onun peşinden koşmak ve omzumun üzerinden atmak için içimde şiddetli bir dürtü hızla doruğa ulaşıyor.

"Eli!" Nolan golf arabasından bağıyor. "Ne halt ediyorsun sen? Bay Brown bekliyor!"

Golf oynadığı üç yaşlı adama yaklaşıırken ağaçların arasından hâlâ ona bakıyorum. Ona *ihtiyacım var*.

başladığında panik ve seğirme hissi beni ele geçirmeye başlıyor. Onu kollarıma nasıl alabilirim? Onu yatağıma nasıl sokabilirim?

"Eli!" Nolan bir golf sahasında kovulmadan ne kadar yüksek sesle bağırabilirsen o kadar yüksek sesle bağıyor. "Buraya gel!"

Başım dönüyor ve nabzım aşırı hızlanıyor ama bir şekilde ormandan çıkmayı başarıyorum.

"Bu hangi delik?" Meleğimin kaybolduğu yeri işaret ederek soruyorum.

"Kimin umurunda?" Nolan kolumdan tutup beni arabaya doğru çekerken "Kimin umurunda?" diyor. Ayaklarım yerden kesilmeden o uzaklaşıyor. "Hadi şu işi bitirelim. Topunu aldın mı?"

Çabucak cebime atıyorum. Bunu suya atmayacağım. Ona dokundu. Paha biçilemez.

"Neyin var senin?" Nolan soruyor. "Ormanda yetişen mantarlardan hiç yemedin, değil mi?"

Onu bir kez daha görebilmek için başımı tamamen ondan yana ama ağaçlar ve aramızdaki artan mesafe yüzünden bunu yapmak imkânsız.

"Eli!" Nolan tersledi. "Kafanı oyuna ver. *Tanrım*." "Kız..."

"Hangi kız?"

Ona söylesem bile bana inanmazdı. Ben bile inanıp inanmadığımı bilmiyorum.

"Carrie," diye fısıldıyorum ve omurgamdan aşağı bir ürperti yayılıyor. Arzu ettiğim her şeyi satın alabilecek kadar param var ama tek istediğim o. Geceyi onunla geçirmek için sahip olduğum her doları yakabilirim.

"Neyi taşıyacaksın? Sopalarını mı?" Nolan bana tuhaf tuhaf bakıyor. "Arabada kal ve böyle garip davranmayı kes."

Arabayı Bay Brown ve Gabriel'in beklediği yere çeker. Çok sinirli görünüyorlar. Daha az umursayamazdım. Tek umursadığım o kızı tekrar görmek. *Benim* kızımı. O benim olacak.

O zaten öyle. Buna karar verdim ve bir şeyi kafama koydum mu, ne olursa olsun onu yaparım.

Arabadan inerken damarlarımda sahiplenici duygular dolaşüyor. Bu kız şimdiden içime işlemiş durumda. Çok gergin ve sinirliyim, şu anda ona koşmadığım için nefret ediyorum.

Nolan'ın topuna doğru yürürken Bay Brown kaşlarını çatarak, "Bu çok fazla zaman aldı," diyor. En iyi top oynuyoruz, bu da bütün gün Nolan'ın topuyla oynadığımız anlamına geliyor.

" sakla," diye .

Sopamı sıkıp topa vurduğumda tüm gözler bana çevriliyor. Sinirliyim ve bir şeyleri öldürmeye hazırım, bu yüzden topa vurabildiğim kadar sert vuruyorum. Yaklaşık iki metre gidiyor ama büyük çim parçası yaklaşık yirmi metre gidiyor.

Gabriel bir kahkaha atıyor ama ben onu uyarmak için ters ters bakınca gülümsemesi hemen kayboluyor.

Carrie'mle ilgili düşünceler zihnimi dolduruyor, ikimizin de orada olmasını dileyerek ağaçlara dönüp bakarken beni arzuya boğuyor.

Nolan topu bir yere vuruyor - umurumda değil - ve dörtlünün geri kalanı arabalarına dönüyor.

"Bekle!" Biraz fazla yüksek sesle bağıryorum. "Şu delikte oynayabilir miyiz? Şuradaki mi?"

Gabriel ve Bay Brown gözlerindeki şaşkınlıkla bana bakmadan önce birbirlerine bakıyorlar.

"Normalde parkuru sayısal sıraya göre oynamak adettendir."

Ve normalde bir erkeğin bir kızı bir kez gördükten sonra kendini kaybetmesi alışılmış bir şey değildir, ama işte buradayız.

"Sadece şaka yapıyor," diyor Nolan yakamdan tutup beni golf arabamıza doğru sürüklerken. Neredeyse beni içine atacaktı. "Neyin var senin? Profesyonel olmamız gerekiyordu ve

ilk kez kristal meth denemeye karar vermiş gibi davranıyorsun! Bu hesabı kaybetmeye mi çalışıyorsun?"

"Aklımı kaçırıyorum..."

Nolan iç çekerek gözlerini indirir. "Uyuşturucu mu? Ne tür?"

"Kadın türü," diyorum kalbim göğsümde burkulurken. Ondan ayrı olmak fiziksel olarak acı veriyor.

"Bilet gişesindeki yaşlı kadın değil mi?" Nolan burnunu kıvrarak soruyor.

"Ne? Hayır! Onunla ormanda tanıştım. Topumu alırken."

Nolan boş ağaçlara bakarken kaşlarını çatıyor. "Uyuşturucu olmadığına emin misin?"

Gözlerimi deviriyorum. "Sadece git."

Tepeyi aşıyoruz ve Nolan kum tuzağına düştüğünü görünce küfrediyor. Umurumda bile değil. Zihnim başka bir boyutta. Carrie'yle tatilde olduğumuz bir boyut... bikinili hali... kumsalda mum ışığında bir akşam yemeğinden sonra elimi tutuşu... onu odamıza taşımam... aynada rujla yazılmış balayı çiftleri... mutluluk... coşku... sınırsız küçük bedeninin tatlı yumuşaklığı-

"Eli!" Nolan tersledi. "Bu senin ."

Bay Brown ve Gabriel yeşil alanın diğer tarafındalar ve bizi zar zor görebiliyorlar.

"Ne anlamı var ki?" Ağır bir nefesle söylüyorum. "Nasıl olsa senin topunu kullanacağız."

Tırmıkla ayak izlerini düzeltirken, "Bu kadar üzgün görünmeyi bırak," diyor. "Onu bu akşamki yemekte göreceksin ve turnuvadan sonra kulüpte bir kokteyl partisi var."

Düşüncelerim dağılıyor. Düşünemeyecek kadar heyecanlıyım.

Kokteyl partisini tamamen unutmuşum. Tabii ki orada . Orada olmak zorunda, değil mi?

Ve eğer değilse... Onu bulmanın bir yolunu bulacağım. Onu bulacağım.

Ve onu *benim* yapacağım.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Carrie

"NEREDEYSE BITİRDİK Mİ?" BİR SONRAKİ DELİĞE YAKLAŞIRKEN SORUYORUM. BU gün *sonsuz* dek sürüyor.

Arabadan inip bir kez daha vurmak üzere sopalarımızı alırken Bay Miller, "Burası on birinci delik," diyor.

"Kaç ?" *Lütfen on bir deyin. Lütfen on bir deyin.*

"On sekiz."

Lanet olsun.

Arabaya yaslanıp ormanda tanıştığım o seksi adamı milyonuncu kez hayal ederken iç . Bana bir ucube gibi bakıyordu ama gerçekten çok tatlıydı. Onda üzerimden atamadığım bir şey var. Etrafıma bakıp duruyorum ama tek gördüğüm birbiri ardına gelen yaşlı adamlar.

Kesinlikle günün en ilginç kısmıydı ama artık bitti. Sıkıcı gerçekliğe geri dönüyoruz.

Bay Miller'ın topu fazla uzağa gitmeyince Raymond gülerek, "Görünüşe göre çantanla vurmuşsun," der.

Ben gözlerimi devirirken hepsi gülüyor. Bu kadın düşmanı şakalar her delikte daha da kötüleşiyor.

Barney parmak tabancasını bana doğrulturken, "Sıra sende, düşün çiçeği," diyor.

"Ben Carrie," diyorum düz bir sesle, yukarı yürüyüp tişörtümü yerleştirirken. Derin bir nefes alıyorum ve topa vuruyorum. Topum Bay Miller'inkinin yanından uçup giderken Raymond ve Barney kahkahayı basıyor.

Kullandığımız ilk top benimki ama bu, sopamı çantama geri koyarken ona ukala bir bakış atmamı engellemiyor. "göre *benim* topumu kullanacağız."

Arabanın direksiyonuna geçerken alay ediyor. "Öyle görünüyor. Sanırım güzel bir manzaradan daha fazlası için iyisin."

O havalanırken ve rüzgâr saçlarımı savururken öfkeyle dudağımı ısırıyorum. *Bu işe ihtiyacım var. Bu işe ihtiyacım var.*

Bir kez daha vurduk ve bu sefer benim serim sona erdi. Bay Miller topu çim sahaya vurdu ve ben de göletin hemen yanına vurdum.

"Benimle baloda buluş," diyor hışımla arabasını sürerken. Kendisine meydan okunmasından hoşlanan bir adam olduğunu sanmıyorum. Özellikle de genç bir kız tarafından. Özellikle de arkadaşlarının önünde.

Ne göt herif ama.

Sopamı çimlerde sürüklüyorum ve topumu almak için gölete doğru yürürken beni burada tuttukları için golf tanrılarına lanet ediyorum.

Yumuşak zemine basıp onu yakaladığımda bir kurbağa suya atlıyor. Tam o sırada, yaklaşık bir beyzbol karosu büyüklüğündeki göletin karşısında tanıdık bir yüz görüyorum.

"Hey! Callaway!"

Parlak yeşil gözlerindeki öfkeyle bana bakıyor ve benim karıncalanıyor. Yaklaşık üç delik gerimizde. Bunu zaten oynamıştık (ve ben topumu diğer taraftan bu gölete vurmuştum).

Saçları dağınık ve gömleğinin düğmeleri çözülmüş. Neredeyse... Bana *huşu* içinde bakarken akli *denges*i bozuldu.

"Görünüşe göre senin oyunun da benimki kadar iyi gidiyor," diyorum gülerek.

O da gülmüyor. Sadece ağzı açık bir şekilde bana bakmaya devam ediyor. Eğer bir çizgi filmde olsaydık, kocaman gözleri ileri geri sallanıyor ve dili suyun içinde çözülüyor olurdu.

"Callaway," diyorum omuz silkerek. "Topunu bulmada iyi şanslar."

Gitmek için döndüğümde "Bekle!" diye bağıyor. "Carrie!"

Adımı biliyor mu?

Biraz sapıkça olsa da dudaklarımda bir gülümseme oluşuyor. Gerçi sanırım Bay Miller son görüşmemizde adımları seslenmişti. Muhtemelen o zaman duymuştur.

Etrafına bakınırken ve sonra ilerlemeye başlarken yüzü bir çaresizlik portresidir.

"Ne yapıyorsun?" Suya girip yürümeye devam ederken şaşkın bir kahkaha atıyorum. Üzerinde her adımda daha da koyulaşan lacivert bir pantolon var. O yaklaştıkça göletin suyu kaslı baldırlarından dizlerine kadar yükseliyor.

"Seninle konuşmam gerek," diyor boğuk bir sesle.

"Tamam," diyorum ona tuhaf tuhaf bakarken. "Ve bunu söylemek için suya zorunda kaldın, neden?"

Cevap vermiyor. Sadece bana ulaşmak için sığ gölette koşmaya devam ediyor.

"Sana söylemem gereken bir şey var," diyor birkaç metre uzaklaştığında. "I-"

"Carrie!" Bay Miller arkamdan bağıyor. Arabayı yukarı çektiğini bilmeden sıçradım. "Bu embesille ne yapıyorsun? Onu tanıyor?"

Zavallı adama dönüp bakarken omuz silkıyorum. "Sanırım kurbağa falan yakalıyor."

Callaway bana bakarken başını sallıyor ve gözleriyle kalmam için yalvarıyor.

"Arabaya binin," diye tersliyor Bay Miller. Derin bir nefes alıp arabaya atlıyorum ama arabayı sürerken gözlerim hâlâ ıslak ateşli kızda. Dönüyorum ve giderken ona bir öpücük konduruyorum.

En azından bunu . Zavallı adam sıırıslıklam çoraplarla on delik daha oynamak zorunda.

Yirmi saat gibi gelen bir sürenin ardından nihayet işimiz bitti. Bay Miller arabamızı geri verirken sıcak bir banyo, iyi bir kitap ve *büyük* bir kadeh şarap için hazırım. Ama bunun yerine, burada kalıp bu yaşlı kadın düşmanı pisliklerle bir şeyler içmek zorundayım.

Bay Miller ve arkadaşları kulübün verandasında bir masa Jodyye mesaj atıp Chester'ı dışarı çıkarmasını, beslemesini ve atışını yapmasını istiyorum. Etrafımda gülüşen ve günün en iyi atışını kimin yaptığını tartışan golfçüler varGülümsüyorum ama keşke şu anda eve gidiyor olsaydım diyorum.

İkinci Pino Grigio'mu yarılamiştım ki Callaway'ın son delikte üç arkadaşıyla birlikte vuruş yaptığını gördüm. Otuz metrelik bir vuruşla üç metrelik bir vuruş çalıştığını gördüğümde bir kahkaha atıyorum (ve şarap burnumun içini yakıyor).

En azından güçlü.

Barney yeni spor arabası hakkında konuşurken gözlerim onun sert yuvarlak kollarında geziniyor. Spoiler uyarısı: Arabayı küçücük, buruşuk, yaşlı sikini telafi etmek için kullanıyor.

Dört adam oyunlarını tamamladıklarında el sıkışıyor ve arabalarını geri getirirlerken gözlerim yeni aşkımdan hiç ayrılmıyor. Golf çantasını çıkarıp yuvarlak omzuna attığında ağzımın suyu akıyor.

Son birkaç saattir ne söylemek istediğini anlamaya çalışıyordum. Bana söylemek için bir göletten geçmeye razı olduğuna göre önemli bir şey olmalıydı.

Yaklaşmakta olan bir nükleer kıyamet ya da golf topumu bulması ve bunların arasındaki her şey arasında gidip geldim.

Dörtlüsü avluya çıkarken gözlerim ona kilitlendi. Tanrım, kalbim çok sert çarpıyor. Bu adamda ne var böyle? Çok tatlı ama sorun bu değil. Belki de bana bakış şeklidir. Susuzluktan ölmek üzere olan bir adamın su soğutucusuna baktığı gibi. Sadece bu da değil... gözlerinde içimde derin ve ilkel bir şeyi tetikleyen *bir sahiplenme* var.

Bunu sevdim.

Üç arkadaşı bir masa kapıyor ve o da bara yöneliyor. Ne yaptığımı anlayamadan yerimden kalkıyorum (Pino Grigio önden gidiyor) ve yanına sokuluyorum.

"Hey, Callaway," diyorum gülümseyerek. "Çorapların hâlâ güzel ve ıslak mı?"

Yanında durup bara yaslandığımı görünce çenesi geriliyor. "Hâlâ sıırılsıklamlar, teşekkürler."

"Peki seni gölete girmeye iten neydi? Golf topları o kadar pahalı."

Bana yine o bakışı ve bacaklarımin arasındaki bölgeye şiddetli bir şeyler yapıyor. Küçük bir iniltiyi yutarken kalçalarını birbirine sıkıştırıyorum.

"Bunu senin için yaptım."

"Vay canına," diyorum gülerek. "Romantik bir jest olduğunu söyleyebilirim ama gölet ördek bokuyla kaplıydı. Aslında biraz iğrençti."

Ağındaki gergin çizgi bir sırıtışla kıvrılıyor. "Aşk için her şeyi yaparım."

"Aşk tenistedir, Callaway. Yanlış spor."

"Yanlış spor, ama doğru kız."

"Ne ?" soruyor barmen. O delici yeşil gözleriyle bana bakarken onun varlığını bile fark etmiyor ya da onu duymuyor gibi görünüyor. "Oh, sadece birkaç dakikaya ihtiyacım var. Sorun değil, acele etmeyin," diyor, kendi kendine kızgınlıkla karışık bir konuşma yapıyor. "Teşekkürler barmen, iyi günler." Nefesinin altında küfrederek ve avukat oluncaya kadar üç yıl daha mırıldanarak uzaklaşıyor.

"Ee," diyorum tekrar yalnız kaldığımızda. "Bana bir şey mi söylemek istiyordun? Anladığım kadarıyla çok önemli bir şey."

Başını sallıyor. "Seni istiyorum."

Bir kahkaha attım. "Ciddi misin? Repliğin bu mu? Golfe devam et Callaway, çünkü flört etmek senin sporun *değil*."

Bir kadeh şarabımı alıp başım titreyerek masama dönüyorum. Bütün gün bu adamı düşündüğüme inanamıyorum. Erkeklerden anladığım golfteki nişancılığım kadar iyi ve her zaman başımı belaya sokuyor.

Masama varmadan önce bana yetişiyor. "Yanlış söyledim."

"Öyle mi düşünüyorsun?"

"Sana bir içki ısmarlayayım."

Şarap kadehimi sallıyorum. "Bende zaten bir tane var." "Neredeyse bitti."

"Bu konuşma da öyle."

Gülümsüyor ve bir anda yeniden ilgimi çekiyor.

"Benim adım Eli."

"Bu harika, Callaway."

Kalbimin hızla çarpmasına olacak kadar yaklaşırken "Zoru oynuyorum," diyor. Güzel kokuyor ve gömleği yanağımı yaslayabileceğim kadar yumuşak görünüyor. Belki de şarabı soğutmalıyım...

"Beni elde etmek zordur," diye cevap veriyorum çenemi havaya kaldırarak. Bu doğru. Elde edilmesi o kadar zor biriyim ki kimseyle birlikte olmadım. Hiç kimseyle.

Belki de bunun nedeni deneyen herkes için çok iyi olmam değil, doğru erkeğin henüz ortaya çıkmamış olmasıdır.

"Elini bileğime koyup sıkıca kavrarken, "Kolay kolay pes etmediğimi," diyor.

"Seninki gibi vahşi bir atışla, yapacağını düşünmemiştim."

Bana bakarken sırtıyor, sanki onun için mükemmelmışim gibi. Sonunda, ukala ağzımdan hoşlanan biri.

"İnanılmazsın," diye fısıldıyor.

"Ve çok fazla zamanımı alıyorsun." Ayak parmaklarımın üzerine basıp sert yanağına yumuşak bir öpücük konduruyorum. "Akşam yemeğinde görüşürüz, Callaway."

Arkamı dönüp kalbim göğsümde tıngırdarken masama doğru yürürken beni bırakıyor.

Eli.

Yanaklarımın kızardığını hissederken onun adı kafamın içinde uğulduyor. Belki bu turnuva o kadar da kötü değildir.

Belki biraz daha kalmamın sakıncası yoktur.

BEŞİNCİ BÖLÜM

Eli

CARRIE'YE BAKARKEN DIZIM SABIRSIZCA AŞAĞI YUKARI ZIPLIYOR.
boş sandalye. Onun dışında herkes salonda oturuyor.

Birlikte golf oynadığı üç yaşlı adamı tanıyorum, bu yüzden orada oturuyor olması gerektiğini biliyorum, ama oturmuyor.

Bu beni öldürüyor. *Hangi cehennemde o?*

Herkes sekiz kişilik masalarda oturuyor, orkestra yemek müziği çalıyor ve garsonlar siparişleri almak üzere etrafta dönmeye başlıyor.

Ama o burada değil. Korkunç bir şekilde giden kokteyl partisinden beri onu görmedim. Her şey çok yanlış gidiyor.

Hayallerimin kızıyla tanışmak için değil, golf oynayıp Bay Brown ve oğlunu etkilemeye çalışacağım bir gün için hazırlanmıştım. Bir anda ortaya çıktı ve beni sarstı.

Bu kız şimdiden beni derinden etkiledi. Sakinleşmem lazım ama . Bu saplantılı ihtiyacı kontrol altına alamıyorum.

Kadınların yanında hep çok soğukkanlı ve sakin olmuştumdur. Her zaman çok kolay olmuştur. Ama sahip olmam gerektiğini bildiğim kızla tanıştığımda, her şey boka sarıyor. Çözülüyorum. Bu da neyin ?

Belki de bunun anlamı olduğu içindir. Onu kaybedemeyeceğimi biliyorum ve bu beni geriyor.

"Değil mi Eli?" Nolan, boş sandalyesine camdan dışarı bakan ve sahibinin dönmesini bekleyen küçük bir köpek yavrusu gibi bakarken söylüyor.

"Ne?" Arkamı döndüğümde panik içinde sordum.

"Princeton," diyor Nolan, gözleriyle beni teşvik ederek. Boş boş bakıyorum.

Gözlerini deviriyor. "Bay Brown'a Princeton'a gittiğinizi söyledim."

"Oh, evet. Gittim."

Ben anlatmayınca Nolan detaylandırıyor. "Bowen çocukları arasında üniversiteye giden tek kişi oydu."

"Zeki olan o *mu*?" Bay Brown pek heyecanlı görünmüyor. "Oh, harika."

Dikkatimi masadan ayırmamam gerektiğini biliyorum ama elimde olmadan omzumun üzerinden onun boş koltuğuna bakıyorum. Masalarının garsonu çoktan mor elbiseli kadınla konuşuyor ve not defterine bir şeyler karalıyor. *Nerede o kadın?*

Bu gece gelmezse nasıl tepki vereceğimi bilmiyorum. Koltuğunun yanındaki yaşlı adamın kravatını tuttuğum ve bana adresini vermesi için onu zorladığım bir görüntü aklıma geliyor. Umalım da iş o noktaya gelmesin.

Bay Brown yüzünde nostaljik bir gülümsemeyle, "Ben de bir Princeton'lıyım," diyor. "Aslında, Nassau Hall'a ilk girişimle ilgili komik bir hikâyem var. Bunu iyi dinle Eli. Bayılacaksınız. İçeri girdim ve-"

Ayağa kalkıp masadan uzaklaştığımda gülümsemesi kayboluyor.

Carrie salona girdi ve ben karşı konulmaz bir çekimle ona doğru çekiliyorum. Kalbim göğsümde donuyor, ama sonra kilidi açıyor ve şiddetle çarpmaya başlıyor, önümdeki muhteşem manzarayı seyrederken içimde titreşiyor.

Tüm bu erkeklerin önünde işi olmayan uzun, dar siyah elbisesiyle bir tanrıça gibi salonun girişinde duruyor. O benim odama ait, orada sadece benim şehvet dolu gözlerim onun güzelliğiyle ziyafet çekebilir.

Sarı saçları geriye doğru sıkıca toplanmış ve bir topuzla sarılmış. Parmaklarımı topuzun içine sokup çıkardığımı, dalgalı sarı saçlarının çarpıcı yüzünün serbestçe döküldüğünü hayal ederken ellerim her adımda titriyor.

"Callaway," diyor sırtarak, durmuş nefesler ve karıncalanan tenimle ona doğru hızla ilerlediğimi görünce. Adrenalinim tavan yapmış durumda ama yine de söyleyecek söz bulamıyorum. Bu baştan çıkarıcı kadın onu her gördüğümde dilimi çalıyor. Beynimi yıkıyor. "Oldukça iyi görünüyorsun."

Takım elbiseme bakıyorum ve en iyi takım elbisemi yanıma aldığım için parti tanrılarına şükrediyorum. Koyu lacivert bir takım elbise ve beyaz bir gömlek ile açık gri bir kravat giyiyorum.

Muhtemelen elimden gelenin en iyisini yapıyorum ama yine de onunla kıyaslanamaz bile. Olağanüstü görünüyor. Çıplak omuzlarındaki iki ince kayıştan başka hiçbir şey, benimle onun çıplak vücudu arasındaki tek ince malzeme gibi görünen şeyi tutmuyor.

Yumuşak pembe meme uçlarının elbisenin iç kısmına sürtündüğünü hayal ettiğimde ağızım sulanmaya başlıyor. Yakası aşağı doğru iniyor ve benim gibi saplantılı ve sahiplenici bir erkeği çıldırtacak kadar tatlı göğüs dekoltesini gösteriyor.

Ona ne kadar büyüleyici olduğunu söylemek istiyorum. Başka bir kıza asla ona baktığım gibi bakmayacağımı. Onu sevdiğimi ve onu sevmekten asla vazgeçmeyeceğimi söylemek istiyorum. Sonsuza kadar onun olacağımı.

"Geç kaldın."

Başını sallayarak yanımdan geçerken bir kahkaha attı. "Bir sürü cümle kuruyorsun, değil mi Callaway? Bir ders vermelisin."

Gözlerim tonlanmış sırtından aşağıya iniyor ve siyah topuklu ayakkabılarının üzerinde attığı her adımda sallanan, büyüleyici görünen kıkına kadar düşüyor.

Ona yetişirken kendime lanet ediyorum. Neden bu kıza doğru bir şey söyleyemiyorum?

"Yani... Seni görmeyi bekliyordum."

İki masanın arasında aniden durdu. İnanılmaz güzellikteki yüzünde bir sırıtişla kendimi bir kez daha aptal durumuna düşürmemi beklerken gözler bize doğru kaymaya başlıyor. "Ve?"

"Ve ne?" Ben soruyorum.

Omuzlarını düşürür ve gözlerini devirir. "Tanrım, Eli. Daha önce hiç bir kızla tanışmadın mı? Sana bir şey açıklayayım. Bir kız bir aylık maaşını harcadığı bir elbiseyle görkemli bir giriş yaptığında ona iltifat edersin."

"Görünüyorsun-"

"Çok geç." Dönüp gidiyor ve masasına doğru ilerlerken etrafımda beni dinleyen insanlardan birkaç kıkırdama duyuyorum.

Otururken gülümsemesini izliyorum. "Herkes merhaba! Geç kaldığım için özür dilerim. Kemik kanseri olan küçük bir yavru köpeğim var ve ona aşı yapabilmek için komşumun onu buraya getirmesini beklemek zorunda kaldım. O bunu yapmak için çok titizdi."

Masanın etrafındaki tüm erkeklerin ona bakışlarına bakarken avuçlarım terliyor. Bu kız istediği her erkeği elde edebilir ve ben o erkeğin gerçekten ben olmasını istiyorum. Büyük bir şeye ihtiyacım var.

Dikkatini sonsuza dek çekmek için büyük bir jest. "Evet," diye fısıldıyorum aklıma geldiğinde.

Tam Bay Brown bir şey söyleyecekken masama geri dönüyorum. "Güzel, döndün Eli. Bu önemli bir konu. Bunu duymanı istiyorum. Nolan ve ben tartışıyorduk-"

Telefonumu masadan kaptığım gibi Bay Brown'ı görmezden gelerek salondan çıkıyorum. Dokuz haneli rakamını alıp saklayabilir, umurumda değil. Almam gereken, paradan çok daha önemli bir şey var.

Carrie'yi almak şu an tek umursadığım şey.

Koridorun sessizliğinde telefonu çevirirken nabzım hızla atıyor. İki kez çalıyor.

"Brooke!" Kız kardeşim cevap verdiğinde söylüyorum. "Yardıma ihtiyacım var.

Kötü bir şekilde."

BÖLÜM ALTI

Carrie

BU ADAMA İŞKENCE ETTİĞİMİ BİLİYORUM AMA NEDEN BU KADAR EĞLENCELİ OLDUĞUNU BILMIYORUM.

Odanın diğer ucundan Eli'nin gözlerini üzerimde hissedebiliyorum ama ona bir kez bile bakmadım. Gerçi bu kesinlikle biraz çaba gerektirdi. İnanılmaz derecede ateşli ve büyük kollarına ve geniş omuzlarına yapıştığı için çok şanslı olan lacivert takım elbisesinin içinde kavurucu görünüyor. Altındaki sertliği hissetmek için ellerimi yumuşak malzemedeki gezdirmemek için kendimi zor tuttum.

"Bitirdin mi?" diye soruyor garson tabağıma uzanırken.

Personel masamızı toplarken "Evet, teşekkürler" diyorum. Ana yemeği yeni bitirmiştik ve DJ 90'ların müziğiyle ortalığı ısıtıyordu.

Hareketli şarkı bittikten sonra DJ, Mariah Carey'den slow bir şarkı çalıyor ve birkaç çift dans pistine doğru ilerliyor.

Eli'ye bakmak için can atıyorum ama gözlerimi masadan ayırmıyorum.

"Dans etmek ister misin, Carrie?" Bay Miller sorudan çok bir açıklama gibi bir tonda soruyor.

"Kiminle?" Ona boş boş bakarak cevap veriyorum. "Benimle," diye cevap veriyor, sesi sertleşiyor.

"Sanırım kahve vakti geldi," diyorum panik içinde etrafıma bakarak. "Tatlılar da yolda olmalı."

Elimi tutuyor ve sıkıyor. "Kahve ve tatlı bekleyebilir. Hadi dans edelim."

Lanet olsun.

Ayağa kalkarken hâlâ elimi tutuyor ve ayağa kalktığım için kendimden nefret ediyorum ama kalkıyorum.

Beni dans pistine sürüklerken ve sonra kösele dudaklarında iğrenç bir gülümsemeyle arkasını dönerken bu adama küfrediyorum.

"Mariah Carey'i seviyorum," diyor ellerini kalçalarımın altına koyarken. Ondaki olabildiğince uzakta duruyorum, kepek tozlu omuzlarına parmaklarımın ucuyla zar zor dokunuyorum. "Sen sevmiyor musun?"

"O harika," diyorum, sözde sevdiğim bu şarkının bitmesini dileyerek. Çabuk ol.

Gözlerimi tavanda, yerde, etrafımızdaki diğer dansçılarda, onun dışında her yerde tutuyorum.

"Senden hoşlanıyorum Carrie," diyor gözlerini kaçırdığım gözlerimin içine bakarken. "Seni terfi ettirmek istiyorum."

Bu benim dikkatimi çekiyor ve ilk kez ona bakıyorum.

"Ne karşılığında?" Ona şüpheyle bakarak soruyorum. İş yerindeki satış rakamlarım bok gibiydi ve bugün pek de örnek bir çalışan sayılmazdım.

"Tarzını beğendim," diyor. "Benim kişisel asistanım olmanı istiyorum."

"Sekreterin gibi mi?"

"Hayır, bende onlardan bir tane var. Bu daha *kıssal*. Benimle birlikte ofisimde çalışacaksın. Benim emrime olacaksın. Her zaman işe odaklanmayan *özel* bir ilişkimiz olacak."

"Ugh!" Ondaki uzaklaşırken tiksintiyle bakıyorum. "Araya girebilir miyim?" diye soruyor derin ve erkeksi bir ses arkamdan.

"Evet!" Neredeyse Eli'nin kollarına atlayarak söylüyorum.

"Affedersiniz!" Bay Miller yüzü kızgın bir kırmızıya dönerken bağırıyor. "Dans ediyorduk!"

Bana doğru uzanıyor ama Eli elini tokatlayarak uzaklaştırıyor. "Ve şimdi bitti. Git otur. *Şimdi.*"

Bay Miller başını eğip kuyruğunu bacaklarının arasına kıştırarak utangaç bir tavırla masaya geri dönerken sırtmamak için kendimi zor tutuyorum. Onun gibi güçlü bir adam bile gözlerinde o bölgeci bakış varken Eli'la kafa kafaya veremez.

"Teşekkür ederim," diyorum rahat bir nefes alarak. "O adamın bana ne sormak üzere olduğu hakkında hiçbir fikrin yok."

Gözleri kararıyor ve ben onun bükülmüş bedenine biraz daha yaklaşıyorum. "Neydi o?" diye soruyor, sanki patronumu herkesin önünde yumruklayacakmış gibi bakarak.

"Fark etmez," diyorum kollarımı boynuna dolayıp sarhoş edici parfümünü içime çekerken. "Sadece beni kurtardığın için teşekkür ederim."

Güçlü kolları beni sarmış, kenetlenmiş elleri tehlikeli bir şekilde kığımın üst kısmına yakın duruyor. Müzik eşliğinde sallanırken ve birbirimizin gözlerinin içine bakarken ellerinin üzerimde olmasına aldırıyorum.

"Bütün gün senin yanında aptalca davrandığım için kendimi tekmeliyordum," diyor. Muhteşem koyu kahverengi gözleri benimkilere kilitlenmiş, her yerimi karıncalandırıyor.

Ona gülümserken "Bence biraz ," diyorum. "İlkokul aşkı olan küçük bir çocuk gibi."

Ne söylediğimi fark ettiğimde yüzüm kızarmaya başladı. Belki de çok ileri gittim.

"Bana aşık olduğundan değil..."

"İstiyorum," diyor kararlı ve sarsılmaz bir sesle. "Sana şimdiden kafayı takmış durumdayım, Carrie. Bu çılgınca mı?"

"Biraz delilik olmadan aşk olmaz," diyorum. "Henüz o noktaya gelmedik."

"Doğru," diyor için için yanan gözleriyle bana bakarken. "Oraya vardığımızdan değil. Henüz."

İçimi yakan o ateşli bakışlarıyla zaten oradaymış gibi görünüyor. Müzik çalarken bir süre birbirimize tutunuyoruz. Diğer her şey - salondaki diğer konuklar, pislik patronum,

Personel, her şey kayboluyor ve sadece ikimiz müzik eşliğinde dans ediyoruz.

"Peki, aşık bir aptal olmadığında nasıl davranıyorsun?" Ona sırtarak soruyorum.

"Aslında sporda iyiyimdir."

Bir kahkaha attım.

"Bu doğru!" diyor. "Ama altmış yaşın üzerinde değilseniz golf gerçek bir spor değildir."

"Ne yapıyorsun?"

"İçinde su olan her şey. Su topu, sörf, beyaz su raftingi-" "Gölette yüzmek mi?"

"Aynen öyle." Birbirimizin gözlerinin içine bakarken gülümsemelerimiz kahkahalara dönüşüyor. "Bugün senin peşinden koşmak bir spor gibi geldi."

"Gerçekten iyi olmadığın bir daha," diyorum sırtarak. "Belki suyun içinde olsaydım..."

"İstersen seni duşa sokabilirim." "Ben daha çok banyo yapan bir kıyım."

İri göğsü birkaç ağır nefesle yükseliyor. Şu anda beni küvette çırılçıplak hayal ettiğine şüphe yok. Bu görüntünün tadını çıkarmasına izin vermek için bir süre sessiz kalıyorum.

"Kim bu adam?" diyor, masama bakarak. Patronum bizi izliyor, kızgın görünüyor.

"Pislik patronum," diyorum, ondan bahsederek anı mahvetmek istemiyorum. "İki aydır oradayım ve şimdiden beni kendi ofisine taşımak istiyor."

"Eğer benim için çalışsaydın, ben de seni ofisime taşımak isterdim." "Senin için çalışsaydım, kabul edebilirdim."

Hararetli bakışlarımız biraz daha ısınırken etrafımızdaki hava yoğunlaşıyor. "Senin derdin ne?" Ona sordum. "Golften nefret ediyorsan neden buradasın?"

çok mu?"

Bana aile şirketinden ve kardeşinin batırdığı büyük bir anlaşmayı nasıl kurtarmaya çalıştığından bahsediyor. Kardeşi Nolan'ın antika bir arabanın kaputunda kız arkadaşıyla nasıl yaramazlık yaparken yakalandığını anlattığında gülmekten yerlere yatıyorum.

"Ve bu Bay Brown mı?" diye sordum. "Tanrım, milyardere benzemiyor."

"Evet, öyle," diyor başını sallayarak. "Çok *sinirli* milyarder."

Müzik daha neşeli bir şeye dönüşüyor ve insanlar dans pistine akın ediyor, ellerini ve ayaklarını ölümcül silahlarmış gibi etrafa fırlatıyorlar. Bu sırada biz hâlâ birbirimize tutunmuş, bu anın bitmesini istemiyoruz.

Konuştukça ve birbirimizi tanıdıkça zaman eriyip gidiyor. Beni sürekli gülümsetiyor ve güldürüyor, ben de onun üzerinde aynı etkiyi yaratıyorum.

Bu adam *çok düzgün*. Daha önce golf sahasında gördüğüm aşık aptaldan çok farklı. Sanırım gerçek oyununu bulmak için Polo'sunu değiştirip takım elbisesini giymesi yetti.

"Seni tekrar görmek istiyorum," diyor karanlık gözleri yoğun bir şekilde dolup taşarak. "Seni tekrar görmeye *ihtiyacım var*."

"Çok isterim," diye fısıldıyorum dudaklarımı yalarken. "Bu çok eğlenceliydi Callaway."

"Gece henüz bitmedi."

"Olabilir," diyorum yutkunarak ve patronuma bakıyorum. Bay Miller masadan kalkıyor ve bana ters ters bakıyor. Sanırım Eli'yle dansım, onun arkadaşlarıyla kurduğu, benim şeker babam olduğu hikayesini mahvediyor. Sanırım onu utandırıyorum.

Güzel. Siktir et onu.

"Patronum geliyor," diyorum o buraya doğru ilerlerken. "Seninle dans etmemden hoşlanacağını sanmıyorum."

"Eğer sana dokunursa, onu bayıltırım."

Eli'nin vücudu tamamen esniyor ve sertleşiyor ve bu seksi kıyafetin altında ne kadar sert olduğunu hissettiğimde kalbim güm güm atmaya başlıyor.

"Gel," diyorum kalın bileğini kavrayıp onu kendimden uzaklaştırırken. "Hadi biraz yürüyelim."

Çenesini sıkarak Bay Miller'a bakıyor ve sonra tekrar bana dönüyor. "Pekâlâ."

Bu adam patronuma haddini bildirmek istiyor gibi görünüyor ama sanırım o da benim gibi düşünüyor geceyi birlikte geçirmek, polis memurlarına yerde yatan yetmiş yaşında bilinçsiz bir adamın neden orada olduğunu açıklamaktan çok daha eğlenceli olacak.

Koridordan aceleyle çıkarken bileğini tutuyorum. "Bekle!" Barın yanından dolanırken söylüyorum. Oradan bir şişe şarap alıyorum ve sonra her şeyin mümkün olduğu serin gece havasında dışarı koşuyoruz.

YEDİNCİ BÖLÜM

Eli

"O KADAR DA UTANÇ VERİCİ DEĞİLDİM," DIYORUM ŞARAP ŞİŞESİNİ UZATIRKEN Carrie. Ellerimiz uzun bir süre birbirine değiyor ve içimde bir şeylerin sarsılmasına neden oluyor. "Taşaklarımı görmek istemiştin."

"Hayır." Bir yudum alırken pembe dudaklarının şişeyi sarışını izliyorum. "Sana taşaklarının neye benzediğini sordum."

On sekizinci delik boyunca, ayın parlak ışığı altında yan yana yürürken ikimiz de gülüyoruz. Dışarısı sessiz, sadece partiden gelen müziğin yumuşak sesi ılık esintiyle yayılıyor. Muhteşem bir gece ve Carrie'nin parlayan mavi gözleri ve kızarmış yanakları geceyi daha da muhteşem kılıyor.

Bu kıza aşık oluyorum. Hem de çok.

Daha önce bir kıza karşı hiç böyle hissetmediğimi fark ediyorum. Üzerimde neden bu kadar yoğun bir etkisi olduğunu bilmiyorum ama kancaları takıldı ve ben hiçbir yere gitmiyorum. O benim ve ben de onun olacağım.

Kader ya da iki ruh eşinin birbirini ilk kez tanıması olabilir, ama ne olursa olsun, ilk görüşte aşk olduğu kesin.

Elimi onun elinin içine sokuyorum ve o da parmaklarını benimkilere doluyor.

Bu gece mükemmeldi.

"Yavru köpeğinin adı ne?" Ona sordum.

Şok olmuş gözleri benimkilere kaydı.

"Bunun hakkında konuştuğunu duydum."

"Konuşmamı mı dinliyordun?"

"Evet," dedim utanmadan. "Bütün gün seni takip ettim."

Bana şarap şişesini uzatırken gülümsüyor. Kadehin kenarına bakıyorum, tatlı dudaklarının hemen üzerinde olduğunu biliyorum. Onun tatlılığını tatmayı umarak ama sadece şarabın tadını alarak dudaklarımı dudaklarıma götürürken bir nefes çekiyorum.

"Adı Chester." Bana onun korkunç sağlık sorunlarını anlatırken duygusallaşmaya başlıyor. Kollarımı ona sarmak için şiddetli bir ihtiyaç hissediyorum, ben de öyle yapıyorum.

Sulu gözlerle bana bakarken kucağımda eriyor. "Aptalca olduğunu biliyorum. O sadece bir köpek."

"Hiç de aptalca değil," diyorum ona. "Anelik içgüdüne sahip olmanı seviyorum."

"Öyle mi?" diye soruyor gülerek gözlerini silerken. "Neden?" "Çünkü sen benim çocuklarımin annesi olacaksın."

"Gerçekten mi?" diyor gülerek. "Öyle mi?" "Aynen öyle."

"Bir yürüyüşten sonra mı karar verdin?"

"Sana bir kez baktıktan sonra karar verdim. Sonsuza dek benim olmanı istiyorum Carrie. Çocuklarımin senin olmasını istiyorum."

Şarap şişesini benden geri alıyor ve gözlerimdeki ciddiyeti izlerken uzun bir yudum alıyor.

Elinin tersiyle ağzını silerken, "Senin gibi başka bir erkekle hiç tanışmadım," diyor.

"Ve senin gibi biriyle hiç tanışmadım. Sen benim için mükemmelsin."

"Ama sen benim için mükemmel misin?" diye soruyor kaşlarını kaldırarak. "Asıl soru bu."

"Ve işte cevap."

Kollarını sahiplenici bir şekilde kavıyorum ve dudaklarımı onunkilere yapıştırıyorum. Vücudu önce şokla geriliyor ama sonra ağzını açıp dilimin içeri kaymasına izin verdiğinde ellerimde parçalanıyor. O da benim ona karşı hissettiğim tüm çılgınca duygularla beni öpüyor.

Ellerim sırtında dolaşıyor. Onunkiler saçlarımın arasına kayıyor. Vücutlarımız birbirine bastırılıyor, sikim daha önce hiç olmadığı kadar sertleşiyor.

Bu kızı *seviyorum*. Sonunda , eli kravatımı kavradığında, ayrık dudaklarıma karşı inliyor.

"Bu oldukça mükemmeldi," diye itiraf ediyor ışıldayan gözleri uzaklara dalarken.

Ona inanamayarak bakarken "Olması gereken buydu," diye fısıldadım. "İlk görüşte aşk."

Uzun ve hararetle bir an boyunca bana bakıyor ve sonra şarabından uzun bir yudum daha alıyor.

"Gel," diyor elini benimkinin içine kaydırırken.

Beni on yedinci delikteki golf sahasına götürürken transa geçmiş gibi onu takip ediyorum. Burası karanlık ve etrafta kimse yok. Sadece ormandaki tilkiler ve rakunlar ne yaptığımızı biliyor.

Serin ve yumuşak çimlerin üzerine karşılıklı oturduğumuzda şarap şişesinin yarısı bitmişti.

"Ay ışığında çok güzel görünüyorsun," diyorum ona. Sarı saçları gümüş gibi parlıyor ve bütün gün hayalini kurduğum şehvet dolu bakışlarla beni izliyor. "Göz kamaştırıcısın."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor yanakları sevimli bir pembeliğe bürünürken. "O öpücüklerden bir tane daha alacak kadar çarpıcı mı?"

Bir sonraki saniye, neredeyse birbirimizin üstündeyiz, saçlarından tutup ellerimizi birbirimizin vücudunda gezdiriyoruz ve bütün gün kaynama noktasına gelen bir tutkuyla öpüşüyoruz. Dilimi ağzına soktuğumda inliyor, tatlılığının tadına bakıyor ve şehvet dolu bir çılgınlıkla ağzını yalayıp yutuyorum.

Gömleğimin birkaç düğmesini açıyor ve ben başını yukarı eğip onu daha sert öperken elini içeri kaydırıyor. Avucunun sert karın kaslarım boyunca kaburgalarımın doğru ilerlediğini hissettiğimde ipeksi diline karşı inliyorum.

"Seni istiyorum," diye fısıldıyorum ağır öpücükler arasında. Çok sertleştim. Sikim, bu kızın ıslak amcığının içine gömülme ihtiyacıyla *ağrıyor*.

"Ben de seni istiyorum," diye fısıldıyor. Dudaklarımız birbirinden ayrılıyor ve kalbim çarpıp göğsüm kabarırken onun yüzüne bakıyorum

ve aşığı. Kirli sakalım yüzünden ağız kıpkırmızı ama gözlerinde ateşli bir ihtiyaçla bana bakarken her zamankinden daha seksi görünüyor. "Burası mı?" Göğüs dekoltesine bakarken soruyorum. Göğüsleri bu elbisenin içinde inanılmaz görünüyor. Her yeri bu elbisenin içinde inanılmaz görünüyor.

ama yine de onu parçalara ayırmak istiyorum.

Başını sallıyor. "Al."

Üzerine eğildim ve çimlerin üzerine uzandı, o büyük göğüsleri her şehvetli nefeste yükselip alçalıyordu. Elimi onlardan birinin üzerine kaydırıyorum ve ben kavrarken gözleri kapanıyor.

"*Siktir*," diye inliyorum sert sikimi bacağına bastırırken. "Sen çok mükemmelsin."

"Bir dakika içinde bunu söylemeyebilirsin," diye fısıldıyor elimi elbisesinden yukarı kaydırırken. "Ben bakireyim."

Bu kızı kirletme ihtiyacımın yüzde bin arttığını hissederken "Oh," inliyorum. Bu kızla, *benim* kızım la başka bir erkeğı düşünmek istemiyordum, ama şimdi onu böyle gören, ona böyle dokunan ilk kişı olduğumu biliyorum. Sert sikimi bacaklarının arasına gömen ilk kişı ben olacağım. Olgun küçük amının duvarlarının sikimin etrafında ne kadar sıkı ve ıslak olduğunu ilk hisseden ben olacağım.

"Bunu söylemek için biraz yaşlı olduğumu biliyorum," diyor utanmış bir ifadeyle.

Ereksiyonumu kalçasına bastırırken onu dudaklarından sertçe öpüyorum.

"Bu şimdiye kadar duyduğum en iyi şey," diyorum boynunu öpmeye başlarken. Dudaklarım köprücük kemiğı boyunca ıslak bir iz bırakırken ellerimi kayışlarının içine kaydırıp omuzlarından sıyrıyorum. "Bu am benim. İçine giren ilk kişı ben olmak istiyorum."

Elbisesini tutup aşığı doğru çekerken ağır nefesler alıyor ve inliyor. İri memeleri ortaya dökölüyor ve uzun bir an boyunca benim için dimdik duran mükemmel küçük pembe meme uçlarını hayranlıkla seyre diyorum. Ayın ışığı vücudunu dünyevi olmayan bir parıltıyla aydınlatıyor. Bu kızın gerçek olmadığından endişeleniyorum. Yarın uyanacağım ve bunların hepsi bir rüya olacak. Onun kadar mükemmel bir kız gerçek hayatta nasıl var olabilir?

Sahiplenici ellerimle göğüslerini ve sert meme uçlarını teker teker ağızıma alırken "Evet," diye inliyor. Dilimi göğsünün kıvrımları boyunca kaydırırken elleri saçlarıma ve onları kavıyor.

Bütün geceyi bu muhteşem göğüslerle geçirebilirdim, ama sikim daha fazlası için ağrıyor ve neredeyse dilimde onun ıslak bakire amının tadını alabiliyorum.

Elbisesini beline kadar sıyrıp aşağı doğru öpmeye başladığımda ağzım sulanıyor. Bacaklarını benim için açıyor ve siyah külotunun kenarlarını tuttuğumda inliyor.

"Benim için ısladın mı?" Sadece ince bir kumaş şeridiyle kaplı tepesine bakarken homurdanıyorum. Geçen her sıcak saniyede daha da ıslanan ince bir malzeme şeridi.

"Çok ıslak," diye fısıldıyor ellerini gür saçlarına daldırıp gözlerini kapatırken.

"Bu bakire kediciğe ne yapmamı istiyorsun?"

Ağzı açılıyor ama sadece ağır bir nefes çıkıyor. Kalçaları havayı gıcırdatmaya başladığında büyük göğüsleri aşağı yukarı sallanıyor. Umutsuzca bacaklarının arasında bir şeye ihtiyacı var.

"Seni sertçe becereceğim Carrie," diyorum derin ve baskın bir sesle. Nefes nefese kaldı. "Ama önce tatlı bakire amcığının tadına bakmak ve vücudunu orgazmıla sarsmak istiyorum, böylece büyük sikim için güzel ve gevşek olacaksın."

Şehvet dolu gözleri benimkilere takılıyor. İhtiyaç ve istek doluydular. Bu güzelliği daha fazla bekletmeyeceğim.

Bütün gün hayalini kurduğum pürüzsüz ince bacaklarından aşağı külotunu çekiyorum. Gözlerim amcığına kilitlenmiş, ıslaklık külotunu aşağı çekmeden önce bir saniyeliğine yapışmasına neden oluyor.

"*Lanet olsun...*"

Çıplak amına bakarken nefes alamıyorum. Benim için açılmış ve o yumuşak pembe dudaklar sabah çiyyinden sonra çiçek yaprakları gibi parlıyor.

Sert horozumu kırbaçlamak ve onu sıkı küçük deliğine sokmak için durdurulamaz dürtüye direnmek için gerçekten çok çalışıyorum. Zar zor görünen daracık deliğine bakarken kendimi sakinleştirmek için birkaç derin nefes alıyorum. Hiç bu kadar güzel ve cazip bir şey görmemiştim.

Külotunu tamamen çıkarırken ona "Çok güzelsin," diyorum. "Seni tatmak için sabırsızlanıyorum."

Ben başımı bacaklarının arasına daldırırken o dirseklerinin üzerinde doğrulmaya başlıyor. Düz dilimi boğazından yukarı çekerken kelimeleri boğazından çekiyorum.

tatlı kıvrımlarını uzun ve yavaş bir yalamayla.

Kısa ve soğuk çimlerin üzerine uzanıp bakir amını yalayıp yutmaya başladığımda sırtı kavislendi ve bir inilti çıkardı. Çok geçmeden ateşini ağzıma sürüyor ve devam etmem için yalvarıyor. Bu iyi kızı -bu masum bakireyi- inleyen, sızlanan, seks delisi küçük bir dönüştürmeme bayılıyorum.

Aminin tatlı ve sıcak kokusu içimi kavıyor ve beni daha da saplantılı hale getiriyor. İşte bu kadar. Bu kızın gitmesine asla izin vermeyeceğim. O sonsuza kadar benim.

Bu güzellik tamamen tenimin altında. Dar deliğindeki ılık suları yalayıp dilimi sert klitorisine götürürken kalbim onu sahiplenme ihtiyacıyla çarpıyor. Dilimin ucuyla izini sürüyorum, birkaç vuruyorum ve sonra saçlarımı yumruklarıyla kavrayıp sırtını kamburlaştırana kadar emiyorum.

Bakir deliğinden çeneme ılık bir sıvı sızıyor. Yakın olduğunu bildiğim için amına karşı sırıtiyorum.

"Ağzıma boşalacaksın Carrie," diyorum gözlerinin içine bakarken. "Ve sonra senin tatlı kirazını alacağım. Anladın mı?"

"Evet," diye soluyor, çaresiz gözleriyle devam etmem için bana yalvarıyor.

"Prezervatif kullanmıyorum." Gözleri genişledi.

"Doğum kontrolü de yok. Seni ham aletimle becermek istiyorum. Seni *doğurmak* istiyorum. Artık benimsin Carrie ve olgun rahmini sıcak tohumlarımla doldurmak istiyorum."

"*Tamam*," diyor nefes nefese ve saçlarımı biraz daha sıkı kavıyor. "Sana çok ihtiyacım var."

Tekrar bacaklarının arasına daldım ve çılgınca amını yalamaya başladım. İnlemeleri yüksek sesli çığlıklara dönüşürken vücudu sarsılmaya başlıyor. Yumruğunu sıkıp atarken neredeyse kafamdaki saçları koparıyor ve ağzıma sert bir şekilde geliyor.

Orgazmı boyunca onu yalıyorum, onu bu şekilde gören tek kişi olduğum için mutluyum. Onun hakkında her şeyi bilmek, onu her türlü durumda görmek istiyorum, ama bu iyi bir başlangıç. Geri kalan her şeye ulaşmak için onlarca yılımız olacak.

Etrafımda paramparça olurken bacakları titremeye başlıyor. Kıçının yanaklarını kavıyorum ve dilime daha fazla sıcak meyve suyu sızarken amını ağızıma doğru tutuyorum. Onu içerken inliyorum. Dizlerimin üzerine çöküyorum ve titreyen bedeni yere düşerken ceketimi çıkarmaya başlıyorum. Islak amını, çıplak göğüslerini, zor açılan gözlerini izlerken sırtıyım. bana bakıyor. O kadar mükemmel ki. Sanırım golfü sevmeye başlıyorum. Ceketimi, kravatımı, gömleğimi çıkarıyorum ve o nefesini tutarken kemerimi çözmeye başlıyorum. Göğüslerini tutarken "Bu... inanılmazdı," diyor. "Bu bir şey değildi," diyorum pantolonumu ve iç çamaşırlarımı indirirken. Kocaman sikim dışarı fırlıyor, sert ve ateşli bir bakire aksiyonu için hazır. "Bunu hissedene kadar bekle..."

BÖLÜM SEKİZİNCİ

Carrie

BAŞIMI KALDIRIP ELİ' *kocaman* SIKINI GÖRDÜĞÜMDE NEREDEYSE BOĞULACAKTIM.

Pantolon. Kalın ve uzun ve daha önce hiç dokunmamış olmama rağmen vücudum onu arzuluyor. Bakireyim ama vücudum onun canavar aletinin bacaklarımın arasına ait olduğunu zaten biliyor gibi görünüyor.

Güçlü elini kalın shaftının etrafına sararken amım sıcaklıkla parlıyor gibi hissediyor. Orgazmımın sıcaklığı hâlâ vücudumda akarken, sikinden sızan ve shaftından aşağı yuvarlanan temiz bir ön sperm damlasını izliyorum.

Aleti çok güzel. Vücudumun ona *ihtiyacı var*.

Onu resepsiyon salonundan dışarı sürüklediğimde burada olmayı -pratikte çırılçıplak, bacaklarımı açmış bir şekilde önünde durmayı beklemiyordum ama bu doğru hissettiriyor. Eli'la birlikte olmakla ilgili her şey doğru hissettiriyor.

Bunun olmasını istiyorum. Daha ileri gitmesini istiyorum.

Aç gözlerinde vahşi bir bakışla bacaklarımın arasındaki ıslaklığa bakıyor. Onu çıldırtıyor olmama bayılıyorum. Bana her zaman şu anda baktığı gibi bakmasını istiyorum.

"Beni çok sertleştiriyorsun," diyor inleyerek koca aletini okşamaya başlarken. "Vücutlarımız birbiri için yaratılmış."

"O zaman ne bekliyorsun Callaway?" Ona sırtarak soruyorum. "Bana nasıl golften daha iyi seviştiğini göster."

Üzerime tırmanırken dudaklarında bir gülümseme var, gözleri doğrudan benimkilere bakıyor.

ve bacaklarımı ona doluyorum, bana olabildiğince yakın olmasını istiyorum. O kadar güzel kokuyor ki, sonsuza dek içine gömülmek isteyeceğiniz ılık bir sonbahar günü gibi.

Sol göğüs kafesi boyunca yüzen nazlı bir balık dövmesi, bir Hollywood spor salonunda bulabileceğiniz gibi şaşırtıcı bir şekilde şekillendirilmiş karın kasları ve en soğuk kalbin bile aşık olabileceği güzel bir yüz ile tüm sert kaslara sahip vücuduna bakmak bir harikadır.

Bu adama fena halde aşık oldum ve içimden bir ses bundan sonra aşık olacağımı söylüyor.

Sert aletin ucunu girişime bastırırken beni usulca dudaklarımdan öpüyor. Ürperiyorum. Çok *büyük bir* his....

"Bütün gün bunun hayalini kurdum," diyor ağzımın içinde, sıcak nefesi ıslak dudaklarımda geziniyor. "*Yıllardır* senin gibi bir kızın hayalini kuruyorum."

"*Oh!*" Biraz daha derine iterken nefes nefese kaldım. Onun için çok sıkı olmalıyım. Zaten ıslak ve onun için hazır olmama rağmen beni geriyor gibi hissediyorum.

Biraz daha içeri kayarken hırıltılı bir sesle, "Sen *bakir* bir daracıksın," diyor. "Benim sikim senin amın için yaratılmış, Carrie."

Ellerimi geniş sırtının sıcak derisi boyunca kaydırıyorum, kaslarının dalgalandığını ve kendini üstümde tutarken esnediğini hissediyorum. Bir santim daha içeri itiyor ve ben haykırırken tırnaklarım tenine batıyor.

"Çok mu hızlı?"

"*Hayır,*" diye nefes nefese kaldım. "Devam et. *Lütfen.*"

Geri çekiliyor ve sonra daha da içeri kayıyor. Onun büyüklüğüne alışmaya çalışırken horozunun her kalın inçinin beni doldurduğunu hissettiğimde sızlanıyorum ve inliyorum.

Sırt kasları aniden geriliyor ve beni daha sıkı kavlıyor. "Sen *benimsin,*" diye tıslıyor sertçe iterken, kirazımı kırıyor ve içime doğru kayıyor.

Tırnaklarımı onun büyük kollarına geçirirken ağzım açık kalıyor - gözlerim kocaman-. El değmemiş amım ona kenetlendiğinde görüldüğünden daha da büyük hissediyor.

Eli'nin içimde olmasının sıcaklığı içimi doldururken şok çabucak geçiyor. Harika hissettiriyor. Sanki böyle olmamız gerekiyormuş gibi. Sanki ikimiz de eve yeni gelmişiz gibi.

"Özür dilerim," diye inliyorum tırnaklarımı teninden ellerimi büyük yuvarlak kollarından yukarı kaydırırken.

Gözlerimin içine bakarken sırtarak "Hoşuma gitti," diyor. "İyi misin?"

"Evet." Nefes nefeseyim ve her yerim titriyor ama hoşuma gidiyor. Bitmesini istemiyorum.

Kalçalarını ileri geri sallamaya başlıyor, beni ağzımdan sertçe öperken sığ itişler yapıyor.

"Sert sikim içinde nasıl bir his uyandırıyor?"

"Çok iyi," diyorum kalçalarımı ona doğru sürtmeye başlarken.

Elini aşağı kaydırıyor ve klitorisimle oynamaya başlıyor. Neredeyse hemen boşalıyordum ama parmaklarını çekerek beni kızdırdı.

"Şimdi seni daha sert sikeceğim," diyor gergin bir gırtlak sesiyle. "Çok fazla gelirse bana söyle."

." Biraz acıya dayanabilirim. Bu seksi adamla her duyguyu hissetmek istiyorum.

Daha sert ve daha hızlı sokmaya başlıyor, sanki amıma sahip çıkıyormuş gibi beni beceriyor. Güçlü eliyle belimi kavırıyor ve içime o kadar sert girmeye başlıyor ki vücudum serin çimlerin üzerinde ileri geri sallanıyor. Haykırıyor, can havliyle ona tutunuyor ve daha fazlası için yalvarıyorum.

Aniden koca sikini içimden çekerken nefes nefese kalıp inliyorum. Bedenim çok boş hissediyor. Çok ıssız ve terk edilmiş.

"Ne oldu?" Vücuduna doğru eğilirken panik içinde soruyorum, bir kez içime dalmasını hissetmek istiyorum.

"Ellerinin ve dizlerinin üzerine çök." Eli'nın bu versiyonunu seviyorum. Tüm baskın havlamaları ve komutları. Ayağa kalkarken beni daha da tahrik ediyor.

"Elbiseyi çıkar," diye bağılıyor ve elbiseyi tutup çekerek çıkarıyor. Şimdi tamamen çıplığım. Ay beni aydınlatıyor, o ise tüm çıplaklığıma bakıyor.

Gözlerinde aç bir ateşle özel bölgeleri. "İnanılmazsın amına koyayım."

İri elleri bir kez daha üzerimde, beni aşağı çekiyor, ellerim ve dizlerim yeşil alanın serin çimleri üzerinde olana kadar beni eğiyor. Ben meydan okuyan bir bakışla ona dönerken arkamda durup güçlü elleriyle kıcımlı kavırıyor.

"Mükemmel küçük pembe göt deliği," diye mırıldanıyor kendi kendine, açılmış kış yanaklarımın arasına bakarken. Eğiliyor ve sıcak dilinin üzerinde gezindiğini hissettiğimde şaşkın bir çığlık .

Tekrar ayağa kalkıp kıcımlı tuttuğunda kalbim beklentiyle çarpıyor. Büyük sikini tekrar içime sokuyor ve beni on yedinci delikte köpek stili sismeye başlıyor.

Misyonerin iyi hissettirdiğini sanıyordum ama bu *inanılmaz*. Başımın düşmesine ve vücudumun ileri geri sallanmasına neden olan yumuşak ve hızlı bir ritme yerleşiyor.

Elleri kıcımlı *sıkıca* kavrarken, "Çok sıkıydın," diye homurdanıyor. Dolgun erkeksi taşakları kalçalarının her pompalanışında sallanıyor, ağrıyan klitorisime sabit bir ritimle vuruyor.

Çok yaklaştım.

Homurtularının sesi ve yoğunluğuyla o da öyle.

"Boşalacağım kızım," diye homurdanıyor saçlarımdan bir avuç tutarken. Uzun ve güçlü hamlelerle bana vururken başımı geriye doğru çekerek kimin sözünün geçtiğini anlamamı sağlıyor.

"Sikimin üzerine boşalacaksın," diye emrediyor. "Bunu birlikte yapacağız, Carrie."

Ağzım açılıyor ve bir inilti . "Çok yaklaştım..."

İçimde serbest bırakılmak için yalvaran sert bir gerginlik var.

Bütün içim , sıkıştı, daraldı.

"Evet," diye homurdanıyor koca sikini hararetli bir tempoyla içime sokarken. "Gel. *Şimdi*."

Gerginlik patlıyor ve ben onun adını haykırırken vücudum mutluluk verici bir sıcaklıkla patlıyor. Sert siki içimin derinliklerine saplanmış, elleri kıcımlı acıtacak kadar sıkarken sıcak boşalıyor.

O tohumlarını bekleyen rahmime boşaltırken ben de onun sikine boşalıyorum. Aşağıdaki her şey *titreşiyor*, daralıyor, serbest kalıyor,

Damarlarımdan uyuşturucu gibi coşku fışkırıyordu.

Nabız atışları sona erdiğinde, dünya etrafımızda suyla patlıyor, sanki dünya da harekete katılmak istiyor ve geliyor.

"Ne be?" Eli bağırıyor.

Hâlâ içimde zonklayan orgazm yüzünden beynim bulanık, bu yüzden fıskiyelerin açıldığını fark etmem birkaç saniye alıyor. Her yerdeler, havaya ılık su püskürtüyorlar ve saniyeler içinde bizi sıırıslıkam ediyorlar.

Eli içimden çıkıyor ve ben de dönüp ıslak çimlerin üzerine oturarak şok içinde ona . Islak saçları kafasına yapışmış ve su dolu göğsünden aşağı dökölüyor. Gülmeye başladı.

Bulaşıcı ve ben de gülmeye başladım. Önce küçük bir kahkaha, ama fıskiyeler bizi ıslatırken hızla derin bir kahkahaya dönüşüyor.

"Sana su sporlarında iyi olduğumu söylemiştim," diyor eğilip beni öperken.

Saçım, makyajım ya da giyilemeyecek olan elbisem umurumda değil... Ben sadece on yıllar boyunca güleceğimiz bu anın tadını çıkarıyorum.

Sonunda kalktığımızda, Eli elbisemi bana verdi. Sanki göle daldırılmış gibi.

Islak gömleğini giyerken yutkunarak "Olamaz," diyorum. İnce kumaşın arasından nazlı balığı görebiliyorum. "Ne şimdi?"

"Giyin," diyor takım elbisesini giyerken. "Gizlice arabama gidip bir şeyler düşünürüz."

"Tamam." Artık bir ton ağırlığında olan ıslak elbisemi yukarı çekmek için mücadele ediyorum. Eli bana yardım ediyor ve elbiseyi giydikten sonra kolları beni sararken onun sevgi dolu gözlerine bakıyorum.

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyorum bana sarılmasına izin verirken. "Bu güzel bir ilk seferdi. Hayal edebileceğimden çok daha iyiydi."

"Fıskiyeler mahvettiği üzgünüm."

"Hayır," diyorum gülümseyerek. "Mükemmeldi."

Yüzümde bir gülümseme ve gözlerimde yaşlarla tekrar tekrar izleyeceğim romantik bir filmdeymişiz gibi su etrafımıza dökölürken parmak uçlarımda duruyorum ve dudaklarını öpüyorum.

Dönüş yolunda şarap şişesini bitirdik. Bu sefer konuşup gülerken koluna yapıştım.

Tüm bunlar kulüp binasına geri döndüğümüzde sona eriyor. Gökyüzünde tek bir bulut bile yok, bu yüzden bizi gören olursa, iyi bir şey yapmadığımızı hemen anlayacaklar.

"Hızlı yürüyelim," diyor koluna doladığı elimi tutarken. "Otoparka gitmek için resepsiyon salonunu geçmemiz gerekiyor ama umarım herkes hâlâ içeride olur."

Hayır.

Köşeyi döner dönmez herkesin kapı ödülllerinin çekilişi için dışarıdaki balkonda olduğunu görüyoruz.

Biri bizi işaret ediyor ve sonra herkes işaret ediyor. Eli hızla ceketini çıkarıp başıma örtüyor, ama biz doğru koşarken kıkırdamaları ve gülüşmeleri hâlâ duyabiliyorum.

"Ve yeni golf sopalarının kazananı," diyor spiker mikrofondan, "Carrie Rivers!"

Eli beni "Elbette," diye mırıldanıyorum.

"Gidip onları kabul etmek ister misin?" diye soruyor gülerek.

"Bir daha asla golf sopası görmek istemiyorum," diyorum kalan onca haysiyetimizle kaçmaya çalışırken.

Yumuşak çimenler çakıl taşına dönüşüyor ve yaklaştığımızı anlıyorum. "İşte orada," diyor Eli ceketini çıkarırken.

"*Bu* senin araban mı?!" Gözlerimi kocaman açarak soruyorum. Bu lanet bir Ferrari. Kırmızı. Muhteşem. Arabalar hakkında bildiğim tek şey bu.

"Evet, ama."

Tanrım, Eli'nin *zengin* olduğunu hiç bilmiyordum. Ama yine de mantıklı - gözlerinden kalpleri çıkardığında, gerçekten zeki bir adam.

Tam güvenliğe ulaşmıştık ki, iki sinirli ses . "Carrie!"

"Bay Cline!"

Arkamızı dönüp görmek istemediğimiz iki kişiyi gördüğümüzde ikimiz de yutkunuyoruz.

Patronum yüzünde onaylamayan bir ifadeyle bana bakıyor ve Bay Brown da Eli'ye inanmaz bir ifadeyle bakarken öfkeden kuduruyor. Oğlu Gabriel onun arkasında duruyor ve gülmemeye çalışıyor.

Üzerimizde çok fazla göz var. Sırılsıklam oldum. Az önce bekaretimi hiç tanımadığım bir adama kaybettim. Bacaklarım güçsüzleşirken zihnim uyuşuyor.

Bunların hepsi çok fazla. Kulaklarım çınlamaya başlamış bir şekilde orada dururken, bunalmışlık karnıma bir yumruk gibi çarpıyor.

Defol git buradan.

İçimde bir şeyler kopuyor. Panik belki, ya da savaş ya da kaç içgüdüsü. Ama arabama doğru koşmaya başladım.

Bay Miller beni takip ederken Bay Brown Eli'ye

yaklaşıyor. "Şaka mı yapıyorsun Carrie?" dedi.

"Kovuldun!" Döndüm ve yüzüne tükürdüm. "Siktir git, seni sürüngen!"

Ben arabama atlayıp kontağı çevirirken o geri çekiliyor ve tükürüğü siliyor. Gaza basıyorum ve ben hızla oradan uzaklaşırken o da yolumdan çekilmek zorunda kalıyor.

BÖLÜM DOKUZ

Carrie

"HAYATIMIN EN İYİ VE EN KÖTÜ GECESİYDİ," DİYORUM CHESTER'A.
Karnını ovabilmem için sırt üstü yuvarlanıyor. Tırnaklarımı tüylü karnında gezdirmeye başladığımda memnuniyetini mırıldanıyor.

Gecenin bitiş şeklinden nefret ediyorum. Yakalanana kadar her şey mükemmeldi. Sonra, her şey parçalanmaya başladı.
İşsizim. Tekrar.

Ama şu anda beni gerçekten inciten şey bu değil.

Eli ile işleri berbat ettim. Muhtemelen Bay Brown'la olan hesabını kaybettiği için bana kızgındır. Muhafazakâr yaşlı adamın bu gösteriden sonra Eli'nin şirketine yatırım yapmaya devam etmesine imkân yok.

Chester'ın yanına sırt uzanıp gerçekten boyanması gereken tavanıma bakarken "*Ugh*," diye inliyorum.

Ne yazık.

Chester nöbet geçirerek titremeye başlıyor ve ben de zarar görmediğinden emin olmak için hemen onun yanına koşuyorum. Bu bir felaket. Artık çılgın veteriner faturalarını ve ilaçları karşılayamayacağım. Zaten şehirdeki en ucuz veterinere gitmiştim ve o da gerçek bir doktordan çok şarlatan gibi görünüyor.

Chester ayağa kalkıp şaşkın şaşkın bakarken başımı eğip gözyaşlarımın akmasına izin veriyorum.

Kapı çaldı ve ben başımı salladım. "Git buradan."

Gitmiyorlar.

Tak tak sesleri ve ardından daha fazla zil sesi. "Tamam."

Ayağa kalkıyorum ve kapıya doğru yürüyorum. Hala pijamalarımın içinde, dün gecedен kalma saçlarım dağınık ve gözlerim kıpkırmızı ama umurumda değil. Etkilemem gereken kimse yok.

"Ne?" Kapıyı çekip açarken soruyorum. Eli'nın her zamanki gibi seksi görüldüğünü gördüğümde kalbim göğsümde sıkışıyor.

Eski, soluk bir beyzbol şapkası, Nirvana tişörtü ve eski, yırtık kot pantolonuyla Pazar sabahı için mükemmel giyinmiş. Tanrım, çok seksi.

"Ağlıyorsun," diyor yüzü düşerek. "var?"

Gözyaşlarımı elimin tersiyle silerken hızla "Yok şey," diyorum. "Sadece üzücü bir reklam izliyordum."

Bana tam olarak inanmıyormuş gibi kaşları çatılıyor ama sonra . "Seni yeni arkadaşım ile tanıştırmak istiyorum."

Polo tişört ve haki pantolon giymiş bir adam başıyla selam vererek öne çıkınca şaşkınlıkla başımı geriye atıyorum. Eli'a o kadar odaklanmışım ki orada olduğunu fark etmemiştim bile.

"Merhaba," diyor profesyonel bir tavırla. "Ben Dave Matthews."

"Şarkıcı olan mı?" Kafam karışmış bir şekilde soruyorum.

Başını iki yana sallar. "Bunu çok duyuyorum ama hayır. Ben bir veterinerim." Başım dikleşiyor. Kalbim neredeyse duracak.

"Chester'in icabına bakacak," diyor Eli.

"Neden?" En anlamsız cevap bu ama ağızımdan çıkan bu.

"Sana göz kulak olacağımı söylemişim," diyor dün geceki gibi bana bakarken. "Ve bu Chester'la da ilgilenmek anlamına geliyor. Dün gece kız kardeşim Brooke'a onu bulmasını söyledim. Eyaletteki en iyi veteriner o."

Kollarına atılıyorum ve o da yüzünde bir gülümsemeyle beni sarıyor. Bana bakarken gözlerinde sevgi dolu bir bakış var. Dün geceki kadar ateşli görünmüyorum ama bu

onun için hiç önemli görünmüyor. Beni hiç bırakmayacakmış gibi sıkıca tutarken, o koyu kahverengi gözlerinde saf bir hayranlık var.

"Bu küçük adam mı?" Dave Matthews (şarkıcı değil) yanımdan geçip Chester'ın yerde yattığı yere doğru yürürken soruyor. Chester burnunu yalarken hemen onu incelemeye başladı. "Hangi ilaçları kullanıyor?"

O Chester'ın dişlerini kontrol ederken ben ona uzun ve karmaşık isimleri sıralamaya ve programı vermeye başlıyorum. "*Hmmm*," diyor düşünceli bir bakışla. "Bu ideal değil. Denemek istediğim ve harikalar yaratan yeni bir ilacım var."

"Bu harika olurdu," diyorum tüm ruh halim değişirken. Eli yüzünden tüm *dünyam* değişiyor.

"Bunu yaptığına inanamıyorum," diyorum başımı kaldırıp ona bakarken.

"Bundan sonra onunla o ilgilenecek," diyor Eli. "Senin ya da Chester'ın neye ihtiyacı varsa, ikiniz alacaksınız. Ve hepsi benden."

Gözlerinin içine bakarken başımı sallıyorum. Bu adama aşığım.

"Yine de şartlı." Midem bulanıyor.

"Ne üzerine?"

"Benimle gelmen."

"Lanet olsun!" Salımız büyük bir dalgaya doğru yükselirken çığlık atıyorum.

Ben kendimi darbeye hazırlarken Eli'nın kolu beni koruyucu bir şekilde sarıyor. Çok sert geldi. Salımız havaya sıçradı ve zavallı Luke sanki bir topun içinden fırlatılmış gibi saldan dışarı fırladı.

Salımız nehirde uçmaya devam ediyor, sert dalgaların her kabarışında alçalıp yükseliyor.

Erkeğim sporda iyi olduğunu kanıtlamak istedi, bu yüzden beni ailesiyle birlikte beyaz su raftingine getirdi.

"Bu inanılmazdı!" Gabriel heyecandan gözleri büyürken bağılıyor.

Gabriel geldi. GörünüŖe göre Bay Brown dün gece geç saatlerde yaptığımız maskaralıklar yüzünden öfkelenmiş ama Cline Corp'a dönme kararı ona ait değil.

Emekliliğine sadece birkaç ay kalmıştır ve oğlu Gabriel aile işini devralmaktadır. Paralarını nereye yatıracağını Gabriel'in seçmesine izin verdi ve Gabriel paranın Eli ve kardeşlerinde kalmasını istedi. Olaydan dolayı babası kadar üzgün değildi. Çok komik olduğunu düşünüyordu.

"Luke nereye gitti?" Westin dalgaların uğultusu arasında bağılıyor.

"Bir futbol topu gibi havada süzölüyor!" Eli gülerek bağıırır.

"Ben onu yakalarım."

Küreğı suya saplıyor ve bir mağara adamı gibi homurdanarak salı nehrin sakın bir bölgesine yönlendiriyor ve kardeşinin bize gelmesini bekliyor.

"Bu işte oldukça iyisin," diye itiraf ediyorum ona. Küreğıyle suyla savaşıırken kolları da oldukça iyi görünüyor. "Beni getirdiğın için teşekkürler."

"Artık ailedensin," diyor göz kırparak.

Bu adamın yanında yine sırsıklam olsam da, göğsüme bir sıcaklık seli çarptığını hissediyorum.

"Bir sonraki randevumuzda sporu es geçip akşam yemeğine çıkmaya ne dersin?"

Luke akıntı boyunca salımıza doğru uçararak gelirken sırtıyor. "Ben de aynı şeyi düşünüyordum."

Nolan ve Gabriel, Luke yanlarından geçerken onu yakalar ve dev adamı içeri çekmek için mücadele ederler.

"Bu. Müthişti. Müthişti!" diyor kocaman bir gülümsemeyle, hepimiz nefes almak için ona bakarken.

Hepimiz kahkahalara boğulduk ve sonra Eli küreğini kaldırdı ve birlikte nehirde ilerlemeye devam ettik, biraz daha maceraya hazırдық.

EPILOG

Carrie

Dört ay sonra.

"NE DÜŞÜNÜYORSUN, CHESTER?" KÖPEĞİM YENİ EVİMİZE UÇARKEN kınamak. Parke zeminde kayıyor ve duvara çarpıyor.

Bir zamanlar bu durum beni çılgına çevirirdi ve gözyaşları içinde ona doğru koşarken herhangi bir kemiğinin kırılmamasını umut ederdim, ama o zaman geldi ve geçti.

Artık sıradan bir köpek olmasına izin verebilirim. Dave Matthews (yine, müzisyen olan değil) mucizevi bir işçi ve Chester'ın kanseri geriledi. Kilo aldı ve her zamankinden daha mutlu görünüyor.

"Ne düşünüyorsun?" Eli arkamdan içeri girerken soruyor. "Bizi burada mutlu görebiliyor musun?"

"Bizi her yerde mutlu görebilirim."

Bu doğru. Son dört ay hayatımın en güzel dönemi idi. Eli inanılmazdı, ailesi inanılmazdı ve bir iş bile buldum! Gabriel iş aradığımı öğrenince bana satış departmanında bir iş teklif etti. Harika gidiyor. Bay Brown ofisinde harika bir personel ve eğlenceli bir atmosfer yarattı ve ben her gün işe gitmek için sabırsızlanıyorum.

Hayatım harika gidiyor.

Yukarı Batı Yakası'ndaki yeni dairemizde dolaşıyor ve etrafıma hayranlıkla bakıyorum. Tavandan tabana pencerelerden muhteşem bir Central Park manzarası ve *devasa* bir mutfağı var. Anahtarları yeni aldığımız için şu anda boş ama ben şimdiden aşık oldum. Şimdiden evim gibi hissettiriyor.

Geniş oturma odasına giriyorum, kollarımı iki yana açmış yüksek tavana bakıyorum. Buranın benim olduğuna hâlâ inanamıyorum. Dört tane lanet şöminesi var! Önceki dairemde ateş yakmak istediğimde köşedeki yanan çöp kutusunun yanında evsiz adamlarla takılmak zorunda kalıyordum. Bu biraz gelişmiş.

Eli'nin dizlerinin üzerine çökmüş Chester'la oynadığı boş yatak odasına girerken "Bu inanılmaz," diyorum. Erkeğim ve köpeğim bu muhteşem manzaranın önünde... Buraya nasıl geldim ki?

Yanlarında dizlerimin üzerine çökerken ona "Beni şımartıyorsun," diyorum.

"*Hayır*," diyor ellerini Chester'ın uzun kulaklarında gezdirirken. "Sen de katkıda bulundun. Birlikte aldık."

"Evet, ama ben senin yaptığının %0.0000001'i kadar katkıda bulundum."

"Ama tam da bu kadarını özlüyordum," diyor göz kırparak. "Ayrıca, seksi iç çamaşırlarınla etrafta dolaşman paha biçilemez."

"Snuggie, evet, iç çamaşırı, hayır. Tüm şehir beni bu dev pencerelerden görebilecek!"

"Ben hallederim," diyor sırtarak. "Marsha! Gizlilik!"

"Evet, Bay Cline," diyor robotik bir ses, devasa panjurlar pencerelerden aşağı inmeye başlayıp muhteşem manzarayı kapatırken.

"Kim o?! Kıskanmalı mıyım?"

"Hayır," diyor bana doğru ilerlemeye başlarken. "Sadece senin için gözlerim var."

"Gerçekten mi?" Baştan çıkarıcı bir sesle soruyorum. "Kanıtla."

"Tamam." Elini cebine atıyor ve mor yüzük kutusunu gördüğümde ağzım açık kalıyor.

"Bu da ne?!"

Kutuyu açıp şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem yüzüğü ortaya çıkarırken gözleri sevgi dolu duygularla doluydu. Parlak ve ışıltılı, ortasında *kocaman* bir elmas var.

"Carrie," diyor tek dizinin üzerine çökerken. "Lütfen benimle evlen. Sensiz yaşayamam."

"Evet!" Onun üzerine atlarken bağıyorum. Mükemmel bir pozisyonda yere düşüyoruz - dudaklarımız sadece bir santim aralıklı olarak ona biniyorum. Tek sorun, havayı yanlış okuyan huysuz yavrumuz. Artık oyun zamanı değil.

Eli üstümüze atlarken, "Chester, defol," diyor.

Yüzüğü kutudan çıkardım ve parmağıma taktım. Mükemmel hissettiriyor.

"Chester!" Dikkatini çekerek söylüyorum. "Git getir onu!"

Yüzük kutusunu diğer odaya fırlatıyorum ve o da peşinden koşuyor. "Bunu çiğnemek onu bir süre meşgul edecektir."

"Zeka ve güzellik. Nişanım çifte tehdittir." Saçlarım yüzünü gıdıklarken ona "*Üçlü* tehdit," diyorum.

"Üçüncü tehdit nedir?"

Ayağa kalktım ve hızlı bir hareketle gömleğimi çıkardım. "Şuraya uzan da sana göstereyim."

Bu nişanı resmileştirmek için kıyafetlerimin geri kalanını çıkarırken sırtıyor.

EPILOG

Eli

On Yıl Sonra...

"SENİ HAWAII'YE, PARIS'E, TOKYO'YA, FIJI'YE, HER YERE GÖTÜREBİLİRDİM AMA Burada," diyorum güzel karıma bakarken.

Carrie sırtarak, "Onuncu yıldönümümüz için buraya geri gelmek istedim," diyor.

"Amalfi Sahili, Mykonos, Londra."

Kolumdan tutup beni golf arabamıza doğru çekerken gülerek "Dur," diyor. "Bu eğlenceli olacak."

"Bir şeyler olacak," diye şaka yapıyorum, Carrie'yle yapılan her etkinlik eğlenceli olsa da. O benim tüm dünyadaki en sevdiğim insan.

Bana dört harika çocuk ve on muhteşem yıl verdi. Her nasılsa, onu şimdi evlendiğimiz zamankinden daha çok seviyorum. Aşkımız kaliteli bir şarap gibi, yaşlandıkça daha da güzelleşiyor.

Hava bulutlu ve yağmurlu bir Perşembe sabahı, yani neredeyse tüm parkur bize ait. Çocuklar Carrie'nin evimizi ziyaret eden harika ailesiyle takılıyorlar, bu da bugün birbirimizin yanından başka bir yerde olmamamız gerektiği anlamına geliyor.

Tişörtün etrafında beklerken ona "Önce sen git," dedim.

"Pekâlâ," diyor eğilip topunu yerleştirirken. Tanrım, o şortlar... Kıcı beni her seferinde öldürüyor. O dünyadaki en seksi kadın.

Seksi beyaz şortuyla eğilirken hızlıca fotoğrafını çekiyorum ve klik sesini duyunca ters ters bakıyor. "Bana bunu yapan son adam telefonunu bir göletin dibinde bulmuştu," diyor sırtarak. "Hey! Acaba hâlâ orada mı?"

"Kontrol etmeyeceğim," diyorum gülerek. "Senin için yeterince kirli gölette yüzdüm."

Bana o üzgün köpek yavrusu gözleriyle bakıyor ve kararlılığım kırılıyor.

"Senin için sonsuz sayıda göletten geçerdim," diye itiraf ediyorum.

Göğsüme hafifçe vururken gülüyor. "Çimlerin üzerinde kal, Callaway. Etrafa saçılıp arabamızı kirletmeni istemiyorum."

"Bu kadar yeter. Tutun ve yırtın."

Sırtarak sıraya giriyor ve atışını yapıyor. Kızım topa vuruyor ve top makul bir mesafede çim sahaya düşüyor.

"Fena değıl," diyorum başımı sallayarak. "Etkilendim."

Kendini beğenmiş bir şekilde geri çekiliyor ve golf tişörtünü sigara gibi kullanıyor. "Sanırım doğuştan yetenekliyim."

"Bunu görene kadar bekle."

Çalımlarla yanından geçip topumu hazırladım. YouTube eğitiminde söylendiğı gibi başımı aşağıda tutuyorum ve olabildiğince sert vuruyorum.

Sopam topumdan bir ötede yere çarparken Carrie kahkahayı patlatıyor. Titreşimler tee'ye kadar yükseliyor ve topun düşmesine neden oluyor.

"Ne atış ama!" diye bağılıyor bana doğru koşarken. "Bu da ne? İki santimetre mi? Yeni bir rekor olmalı!"

"Cayman Adaları, Barselona, Anguilla," diye devam ediyorum.

"Durun! Tam tur oynuyoruz," diyor hala gülerek.

Berbat olsak da sahada çok eğleniyoruz. Topumu vurduğumdan daha fazla fırlatıyorum ama vuruş saymıyoruz. Eğlenmek için buradayız, birbirimiz için buradayız ve on harika yıl önce tanıştığımız ilk anı yeniden yaşamak için buradayız.

On yedinci deliğe geldiğimizde gökyüzü açıldı ve yağmur yağmaya başladı.

"Bu sana bir şey hatırlatıyor mu?" Yağmur bizi yeşil alanda ıslatırken Carrie muzip bir sırıtışla soruyor.

"Düşündükçe bile sertleşiyorum."

"Bu görmek istediğim bir vuruş," diyor ve bana şehvetli bir bakış atarken alt dudağını ısıyor.

Yağmur üzerimize yağıyor, her şeyi ıslatıyor. Burada olan herkes muhtemelen kulüp binasına ya da arabalarına kaçıyor. Artık burada tamamen yalnızız.

"İlk gecemizi yeniden yaşamak istediğini söylemiştin," diyorum ıslak gömleğimi tutup çıkarırken.

Onu kısa çimlerin üzerine fırlatıp sertleşmiş sikimle gittiğimde gözleri açılıyor.

"O koca sopayı deliğe sokabilir misin?" diye soruyor o seksi ukala ağzıyla.

"İşte bu benim iyi bir spor."

İnanılmaz karımı kollarıma alıyorum ve yere düşüyoruz, gülüyoruz ve sonra öpüşüyoruz.

Ve tıpkı on yıl önce yaptığımız gibi, yeniden aşık oluyoruz...

Son!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.